

ΓΕΩΡΓΙΑ-ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΑΣΗΜΙΝΑΣ Ζ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΑΣΗΜΙΝΑ Ζ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Α. Οί Συντελεσται τῆς Γεωργικῆς Παραγωγῆς
στὴν Θεσσαλίαν

Στὸν περιορισμένο διαθέσιμο χώρο θὰ προσπαθῶ, μὲ ἐπίγνωσι τοῦ δύσκολου ἔργου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν μικρῶν δυνάμεών μου ἀφ' ἑτέρου, νὰ δώσω σὲ γενικὲς γραμμὲς εἰκόνα τῆς σημερινῆς γεωγραφικῆς πραγματικότητος τῆς Θεσσαλίας. Γι' αὐτὴν πολλοὶ "Ἕλληνες ἔχουν ἀκόμη τὴν ἐντύπωσι μιᾶς ἀπέραντης πεδιάδος, μαστιζομένης ἀπὸ τοὺς ἐλώδεις καὶ τὶς πλημμύρες, μὲ πολὺ χαμηλὸ βιοτικὸ καὶ ἐκπολιτιστικὸ ἐπίπεδο, μὲ κατοίκους ἀνεπίδεκτους προόδου καὶ ἀνάξιους γιὰ ἐνίσχυσι.

Καὶ ὅμως ἡ Θεσσαλία, ὅλη μαζί, ἡ πεδινὴ καὶ ἡ ὄρεινὴ εἶναι, μέσα στὰ πλαίσια τῆς Μεγάλης Μητέρας Ἑλλάδας, μιὰ οἰκονομικὴ μονάδα ἄξια πολὺ μεγάλης προσοχῆς. Οἱ ἀπέραντες δυνατότητες ποὺ περικλείει ὁ ὑπόγειος καὶ ὁ ἐπιφανειακὸς ἐδαφικὸς πλοῦτος τῆς, κατάλληλα ἀξιοποιούμενες θὰ μπορῇ νὰ καλύψουν μέγα μέρος ἀπὸ τὶς ἀνάγκες διατροφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ μέγα μέρος τοῦ ἐλλείμματος στὸ συναλλαγματικὸ μας ἰσοζύγιο. Ἢδη, μὲ τὴ στοργὴ ποὺ ἔδειξε μέχρι σήμερα τὸ Κράτος πρὸς τὴ Θεσσαλία, καταπολεμήθηκε ἡ μάστιγα τῆς ἐλονοσίας κι ἔτσι ἀποδόθηκαν στὴν κοινωνία πολὺτιμα ἐργατικά χέρια καὶ ἐδάφη. Ἐπίσης ἀντιμετωπίσθηκε κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ὁ κίνδυνος τῶν πλημμυρῶν, ἐπιχειρεῖται ἡ μετατροπὴ τῶν ξηρικών ἀγρῶν σὲ ἀρδευόμενους πρὸς αὐξήσιν τῆς ἀποδόσεώς των, πλουτίζεται ἡ περιοχὴ σὲ κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ, ὅπως ἐργαλεῖα, μηχανήματα, ζῶα, ἀποθήκες, ψυγεῖα, ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας τῶν πρώτων ὑλῶν κλπ. καὶ καταβάλλονται συνεχεῖς καὶ ἄοκνες προσπάθειες γιὰ τὴν βελτίωσι τοῦ ἔμφυχου ὑλικοῦ τῆς Θεσσαλικῆς γῆς. Τοῦ Θεσσαλοῦ ἀγρότου κυρίως, ποὺ προικισμένος μὲ ἐργατικότητα, πνεῦμα ἀμίλλης καὶ συνεργασίας, δίψα βελτιώσεως, θὰ συνταιριάσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ τὰ μετατρέψῃ σὲ πηγὴ εὐημερίας καὶ προόδου.

Κατάγεται ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Βόλου ἐνθα ἐγεννήθη. Μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν τῆς σπουδῶν ἐνεγράφη εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς. Εἰσελθούσα ἀκολουθῶς εἰς τὸν δημοσιούπαλληλικὸν κλάδον (κεντρικαὶ ὑπηρεσίαι), σταδιοδρομεῖ ἐν αὐτῷ ἐπιτυχῶς. Αὕτη ὑπηρετεῖ ἤδη ὡς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου Ἑγγειοβελτιωτικῶν Ἔργων ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἑγγείων Βελτιώσεων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Κατὰ τὸ πρόσφατο ταξίδι μου — προσκύνημα στὴ πατρικὴ γῆ τῆς Θεσσαλίας—διασχίζοντάς τὴν ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ καὶ βλέποντας τὰ πλούσια χῶματα, τὶς πηγές, τὰ ὅμορφα κατάφυτα βουνὰ ποὺ περιβάλλουν τὶς πεδιάδες, τὰ τρακτέρ καὶ τὰ φορτηγὰ κατάφορτα νὰ διασχίζουν τοὺς καινούργιους δρόμους, τὰ νεοχτισμένα ἐργοστάσια καὶ τοὺς ἀνθρώπους καθέναν στὸ ἔργο του, εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς βλέπω ἕνα καλωσυνᾶτο γίγαντα νὰ ξυπνᾷ ἀπὸ τὸ λήθαργο ποὺ εἶχε πέσει καὶ νὰ ἐτοιμάζεται νὰ πάρῃ κι αὐτὸς μέρος στὸ κάλεσμα τῆς Ζωῆς.

ΠΙΝΑΞ 1

Νομοὶ	Δῆμοι καὶ Κοινότητες				Ἐκτάσεις εἰς χιλιομετρικὰ στρέμματα			
	Πεδινοὶ	Ἡμι-ορεινοὶ	Ὀρεινοὶ	Σύνολον	Πεδιναὶ	Ἡμιορειναὶ	Ὀρειναὶ	Σύνολον
Ν. Καρδίτσης	79	9	55	143	1.244,3	221,0	1.043,1	2.508,4
Ν. Λαρίσης	96	35	29	160	2.514,1	1.354,4	1.590,2	5.458,7
Ν. Μαγνησίας	32	13	41	86	821,8	441,8	1.262,1	2.525,7
Ν. Τρικάλων	40	15	82	137	559,7	378,0	2.383,4	3.321,1
Σύνολον Θεσσαλίας	247	72	207	526	5.139,9	2.395,2	6.278,8	13.813,9

Είναι αλήθεια πώς έγιναν πολλά στη Θεσσαλία από την προσάρτησή της μέχρι σήμερα με ιδιωτική ή κρατική πρωτοβουλία. 'Αλλά είναι ασύλληπτο το πόσα πολλά μπορούν να γίνουν ακόμη. Τα σύγχρονα τεχνικά μέσα της επιτρέπουν να πολλαπλασιασθεί την παραγωγικότητά της και η καθημερινώς εξελισσόμενη τεχνική πρόοδος της ανοίγει ευρύτατες προοπτικές.

Στις γραμμές που ακολουθούν θα δείξουμε με αριθμούς, όσο και αν οι αριθμοί είναι άνιστοι στον άναγνώστη, την σημερινή κατάσταση. Και όσοι αγαπούν το τόπον αυτόν ως βγάλουν συμπεράσματα για το τί πρέπει να γίνει και ως βοηθήσουν για την βελτίωσή του.

Η Θεσσαλική πεδιάδα (Λεκάνη Λαρίσης και Τρικάλων-Καρδίτσης) είναι η μεγαλύτερα της Ελλάδος, περίπου 3.000.000 στρέμματα, άλλ' όταν μιλούμε περί Θεσσαλίας εννοούμε και τους όρεινους όγκους που περιβάλλουν τις πεδιάδες και που ανήκουν εν μέρει στους Νομούς Λαρίσης, Τρικάλων, Μαγνησίας και Καρδίτσης. Αί όρειναι και ήμιορειναι εκτάσεις καταλαμβάνουν 8.674.000 στρέμματα, ενώ αι πεδιναι 5.139.900 στρέμματα. Ο πίναξ 1 δείχνει κατά Νομούς τις όρεινές, ήμιορεινές και πεδινές εκτάσεις, καθώς και τον αντίστοιχον αριθμό Κοινοτήτων και Δήμων της Θεσσαλίας.

Στά όρεινά επικρατεί η καλλιέργεια όπωροφόρων δένδρων καθώς και έλιάς, καρυδιάς, καστανιάς. Επίσης τα βουνά της σκεπάζονται από δάση όξυάς, δρυός, πεύκης, έλάτης και άλλων δένδρων.

Το έδαφος της πεδινής Θεσσαλίας είναι δημιουργημα των ποταμών της. 'Επί χιλιάδες χρόνια τα νερά της βροχής κατεβαίνοντας από τους γύρω όρεινους όγκους παρέ-

συραν χώματα και πέτρες και έδημιούργησαν παχύτατο στρώμα προσχώσεων.

Τα πεδινά έδάφη της Θεσσαλίας διαφέρουν μεταξύ των. 'Αλλού είναι πλούσια σε όργανικές ουσίες και γόνιμα και άλλοι υπάρχουν άγονα αλατούχα έδάφη. Αυτά τα τελευταία έσχηματίσθησαν από την εξάτμιση των πλημμυρικών υδάτων σε ώρισμένες χαμηλές περιοχές όπου έδημιούργησαν χειμερινές λίμνες.

Μέσα στα πλημμυρικά αυτά νερά υπήρχαν πολλά άλατα εν διαλύσει, που είχαν παρασυρθή όπως περνούσε το νερό από τα διάφορα πετρώματα. Σήμερα υπάρχουν τρόποι βελτιώσεως αυτών των περιοχών. Πρός τοιούτο, μετά την εκτέλεσιν αντιπλημμυρικών και στραγγιστικών έργων, με την απόπλυνση, τις λιπάνσεις και την άρδευσι επιτυγχάνουν να απομακρύνουν τα περιττά ύδατοδιαλυτά άλατα.

Ο τελικός αποδέκτης των υδατικών απορροών της Θεσσαλίας, ο ποταμός Πηνειός, με τους πολυαριθμούς παραποτάμους του εξακολουθεί να είναι ο ζωοδότης της περιοχής που διασχίζει.

Γιατί εκτός από τα επιφανειακά του νερά, τροφοδοτεί την περιοχή και με υπόγεια νερά, τα οποία διηθούνται υπό την κοίτη του. Διά τοιούτο εις τα προσχωσιγενή έδάφη της Θεσσαλικής πεδιάδος, σε μικρήν ακτίνα από τον Πηνειό ποταμό υπάρχει πλούσιος υπόγειος υδροφόρος όριζων.

Σε μερικές περιοχές μάλιστα, όπως της Καλαμπάκας και των Τρικάλων αναβλύζουν αυτομάτως. 'Αντιθέτως, υπάρχουν εκτεταμένες περιοχές της Θεσσαλίας όπου παρουσιάζεται όξυ το πρόβλημα υπάρξεως άρδευτικών υδάτων, ιδίως στον Ν. Καρδίτσης.

Από τις υπάρχουσες πηγές της Θεσσαλίας, με άριστη κατά κανόνα ποιότητα νερού, αναφέρονμεν ένδεικτικώς τις έξης:

Κλοκωτού, 'Αγίας Μονής, Κουμέрки, Μπουμπουλίνας Τρικάλων, Μάτι Τυρνάβου, 'Αγίας 'Αννης εις την λεκάνην του ποταμού Τιταρησίου.

Οι πηγές 'Αγ. Νικολάου, 'Αφροδίτη, Δάφνη στους πρόποδες της 'Οσσης. Η πηγή 'Αγ. Παρασκευής στους πρόποδας του Κάτω 'Ολύμπου, ή πηγή του Βελεστίνου, ή πηγή Μάτι στο στενό Τσιότι.

Οι πηγές Μαυροβουνίου και Χτούρι Καρδίτσης, Ταμβακού μεταξύ Φαρσάλων και 'Ανω 'Αγόριανης. Μάνα Πορταριάς, Καλιακούδα, Κρύο Νερό, 'Ελατόρεμα Μακρυνίτης στο όρος Πήλιο.

Τα υπόγεια νερά της Θεσσαλίας τα εκμεταλλεύονται οι Θεσσαλοί γεωργοί, ανοίγοντας κοινά πηγάδια ή γεωτρήσεις.

'Ανορύξεις γεωτρήσεων έγιναν και με κρατικά γεωτρώπανα. Επίσης ή 'Αγγλική 'Εταιρία ADSCO, ύστερα από σύμβασι με το 'Ελληνικό Δημόσιο άνώρυξε, μεταξύ των ετών 1951-1954, 23 έρευνητικής φύσεως γεωτρήσεις, από τις όποιες μεγαλύτερου βάθους ήταν ή γεώτρηση εις το χωριό 'Αρτεσιανό (250 μ.), μεγαλύτερης δέ παροχής ή γεώτρησης Μεγάλης Πολιάνας (100 κυβ. μέτρα ώριαίως).

Με γεωτρώπανα του 'Υπ. Γεωργίας έγιναν, μεταξύ των ετών 1949-1961 συνολικώς 164 γεωτρήσεις. Σύμφωνα με τα τηρούμενα στην 'Υπηρεσίαν 'Εγγείων Βελτιώσεων του 'Υπ. Γεωργίας στοιχεία, οι 51 γεωτρήσεις έγιναν στον Ν. Λαρίσης, 48 στον Ν. Μαγνησίας, 33 στον Ν. Καρδίτσης και 32 στον Ν. Τρικάλων.

Τις μεγαλύτερες ποσότητες νερού απέδωσαν οι γεωτρήσεις του Βόλου με μέση παροχή 190 κυβ. μέτρα την ώρα. Επίσης μεγάλες παροχές είχαν οι γεωτρήσεις Νέσσωνος Λαρίσης (172 κ.μ.), 'Ιπποτροφείου Λαζαρίνης (150 κ.μ.), έργοστασίου ζαχαρέως (147 κ.μ.), κ.ά.

Κατά τις απόψεις των ειδικών επιστημόνων είναι δυνατόν με την όρθολογιστικήν χρησιμοποίησιν των επιφανειακών και υπόγειων νερών της Θεσσαλίας, όταν συνδυασθί με την εκτέλεσιν ώρισμένων έρευνητικών έργασιών

Η περιοχή κάτω Βασιλικής πρό του άναδασμού.

καὶ τεχνικῶν ἔργων, νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ ἐπιτυχία τὸ θέμα τῆς ἀρδεύσεως ὅλης τῆς γεωργικῆς γῆς, ὥστε νὰ μετατραπῇ ἡ Θεσσαλία σὲ ἕναν ἀπέραντο κῆπο.

Τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν κατὰ καιροὺς στὴ Θεσσαλία καθὼς καὶ τὰ μελετώμενα σήμερα μὲ σκοπὸν τὴν προστασία καὶ τὴν αὐξησὶ τῆς παραγωγικότητος ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τὸ Κράτος, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν προσάρτησι, μετεκάλεσε ξένους εἰδικούς καὶ ἀργότερα ἐχρησιμοποίησε τὴν πείρα Ἑλλήνων τεχνικῶν μὲ σκοπὸ τὴν ἀντιπλημμυρικὴ προστασία, τὴν ἀποστράγγισι, τὴν ἀποξήρανσι καὶ τὴν ἄρδευσι.

Παραλείπομε τὴν ἐξέτασι τῶν παλαιότερων μελετῶν, ὅπως τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς 1887, Nobile 1910, Βλάμου 1915, Sir J. Jackson 1921, Sir M. Mackdonald, γιὰτὶ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸν σκοπὸ τῆς παρούσης. Τὸ Κράτος κυρίως ἐπενέβη πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων στὴν Θεσσαλίαν μὲ τὴν σύναντι συμβάσεως μὲ τὴν Ἀγγλικὴν Ἑταιρία Henry Boot LTD τὸ 1929, στὴν ὁποία ἀνέθεσε νὰ μελετήσῃ καὶ κατασκευάσῃ ἀντιπλημμυρικὰ ἀποστραγγιστικὰ καὶ ἄρδευτικὰ ἔργα στὴν πεδιάδα.

Ἡ Ἑταιρία μὲ βάσι τὴν μελέτη τῆς τοῦ 1933, κατεσκεύασε, μετὰ τῶν ἐτῶν 1936-41 καὶ 1945-57 τὰ βασικὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα τῆς Θεσσαλίας, διὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν συνολικῶς, προπολεμικῶς μὲν 355 ἑκατομμύρια δραχμές, μεταπολεμικῶς δὲ 163 ἑκατομμύρια δραχμές.

Ἐν ὀλίγοις, τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι ἡ διευθέτησι τῆς κοίτης τῶν ποταμῶν Πηνειοῦ καὶ Παμίσου (Μπλιούρη). Τὰ νερά τοῦ Παμίσου ἔρρεαν χωρὶς κοίτη καὶ ἐσχημάτιζαν τὰ ἔλη τοῦ πρώην Δήμου Σελλάνων, ὅπου τὰ χωριά Παραπράσταινα, Καλογριανὰ κ.λ.π. ἀλλὰ σήμερα, μὲ τὴν νέα του κοίτη, χύνονται ἀπ' εὐθείας στὸν Πηνειό. Ἐπίσης εἶναι οἱ ἐγκιβωτισμοὶ τῶν παραποτάμων τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Πηνειοῦ, ὠρισμένοι κεντρικοὶ ἀποδέκτες τῶν στραγγιστικῶν δικτύων τῆς Θεσσαλικῆς Πεδιάδος (συλλεκτήριοι τάφροι) καθὼς καὶ τὰ βασικὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ ἄρδευτικοῦ Μάτι Τυρνάβου, δηλ. τὸ φράγμα στὶς πηγές, ἡ προσαγωγὸς διώρυγα καὶ τὸ πρωτεύον ἄρδευτικὸ δίκτυο. Μὲ τὰ ἔργα αὐτὰ εἴχαμε :

Ἀντιπλημμυρικὴ προστασία ἐπὶ στρεμ.	1.237.000
Ἀποξήρανσι	» » 87.000
Κατασκευὴ ἄρδευτικοῦ δικτύου	» » 54.000

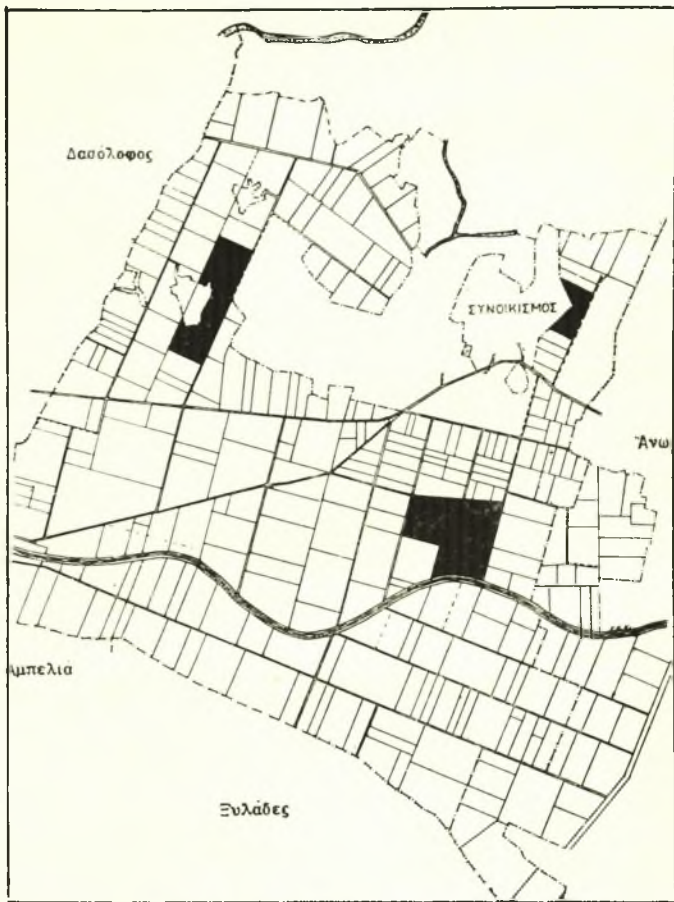
Ἀργότερα, διάφορες Ὑπηρεσίαι, ὅπως τοῦ Ὑπ. Δημοσίων Ἔργων (Ὑπηρεσία Ὑδραυλικῶν ἔργων), τοῦ Ὑπ. Γεωργίας (Ὑπηρεσία Μηχανικῆς Καλλιεργείας, Δ/νσις Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν) ἐμελέτησαν καὶ ἐξετέλεσαν ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα στὴν Θεσσαλίαν πρὸς συμπλήρωσι τῶν κατασκευασθέντων, βοηθούμενες καὶ ἀπὸ τὸν Στρατό.

Ἔτσι, ἔγιναν ἔργα προστασίας ἀπὸ πλημμύρες στὴν περιοχή Θεσσαλιώτιδος (Κακάρας), ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Μηχανικῆς Καλλιεργείας καὶ τὸ Στρατό, ἔργα ἀντιπλημμυρικὰ στὴν πεδιάδα τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ (Τσάγεζι), ἀπὸ τὸ Ὑ. Δημοσίων Ἔργων, ἔργα γιὰ τὴν συμπλήρωσι τοῦ ἄρδευτικοῦ δικτύου τῆς περιοχῆς Μάτι Τυρνάβου, τὸ ἄρδευτικὸ ἔργο Δαμασίου Τυρνάβου, ἡ ἀποξήρανσι τοῦ ἔλους Τοῖβας καὶ τὸ μικτὸ ἔργο, στραγγιστικὸ καὶ ἄρδευτικὸ, τῆς Ν. Ἀγχιάλου ἀπὸ τὴν Δ/νσιν Ὑδραυλικῶν Κατασκευῶν τοῦ Ὑπ. Γεωργίας.

Τὰ πιὸ πρόσφατα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, ἐξαιρετικῆς σημασίας γιὰ τὴν οἰκονομία τῆς Θεσσαλίας, εἶναι τὸ φράγμα τοῦ Μέγδοβα (Ταυρωποῦ) καὶ τὸ ἀποστραγγιστικὸ τῆς λίμνης Κάρλας.

Τὸ ἔργο Ταυρωποῦ ἔχει διπλὸ σκοπὸ: τὴν παραγωγὴ ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας καὶ τὴν ἄρδευσι περιοχῶν τῆς Καρδίτης.

Μὲ τὴν κατασκευὴ φράγματος ἐκ σκυροδέματος, ὕψους 83 μ. καὶ μήκους στέψεως 220 μέτρων σὲ κατάλληλη τοποθεσία ἐπάνω στὸ ὄρος Ἰταμον τῶν Ἀγράφων, στὴν θέσι

Ἡ ἴδια περιοχή μετὰ τὸν ἀναδασμόν.

Κακαβάκια, ἐδημιουργήθη τεχνητὴ λίμνη γιὰ τὴν συγκέντρωσι τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Μέγδοβα σὲ ὑψόμετρο περίπου 800 μέτρων. Ἀπὸ τὴν τεχνητὴ αὐτὴ λίμνη καὶ διὰ μέσου σήραγγος διαμέτρου 3,50 μ. καὶ μήκους 2.691 μ. ἐκτρέπονται τὰ νερά ἀπὸ τὴν παλαιὰ κοίτη των καὶ διοχετεύονται πρὸς τὴν πεδιάδα Καρδίτης, στὸ νοτιοδυτικὸ κράσπεδο τῆς ὁποίας κατασκευάσθηκε ὑδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο ἰσχύος 120.000 ΚΒΩ, τὸ ὁποῖον ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ τὴν 30-10-60.

Τὸ ρεῦμα ποὺ παράγεται ἐμπλουτίζει τὸ δίκτυο τῆς Δ.Ε.Η. γιὰ τὸν ἐξηλεκτρισμὸ καὶ τῆς πιὸ ἀπόμερης Ἑλληνικῆς γωνίας.

Τὰ νερά ποὺ περνοῦν ἀπὸ τοὺς ὑδροστροβίλους τοῦ ἐργοστασίου γιὰ τὴν παραγωγὴ ρεύματος καὶ ξεχύνονται ἀπὸ τὴν διώρυγα φυγῆς, προβλέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν σύμφωνα μὲ τὴν μελέτην (1959) τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Καλλίνσκη, διὰ τὴν ἄρδευσιν ἐκτάσεως περίπου 160.000 στρεμμάτων τῆς πεδιάδος Καρδίτης, ἀφοῦ προηγουμένως κατασκευασθῇ μικρὴ λίμνη ἀναρρυθμίσεως κοντὰ στὸ χωριὸ Μητρόπολις.

Ἐπίσης μεγάλης σημασίας ἔργον εἶναι ἡ ἀποξήρανσις τῆς λίμνης Κάρλας. Αὐτὸ κατωρθώθη τὸ 1959 μὲ τὴν διανοξίν σήραγγος μήκους 10.600 μέτρων καὶ διαμ. 2μ. μέσα ἀπὸ τὸν ὀρεινὸν ὄγκον νοτίως τῆς Κάρλας. Ἔτσι, διωχετεύθηκαν τὰ ἀκατάλληλα γιὰ ἄρδευσιν ἀλατοῦχα νερά της στὸν Παγασητικὸ κόλπο. Κατόπιν, ὅπως στὴν σχετικὴ μελέτη τοῦ κ. Παπαδάκη (1954) προβλέπεται, μὲ κατασκευὴ ἀναχωμάτων θὰ σχηματισθῇ στὴν παλαιὰ κοίτη τῆς λίμνης, ἀλλὰ σὲ ἐκτασι μόνον 65.00 στρεμμάτων, ταμειότηρας νεροῦ γιὰ ἀρδεύσεις.

Ὁ πῖναξ 2 περιέχει τὰ ὑπάρχοντα σήμερα ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα στὴ Θεσσαλία.

Εἰς τὸ Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων τοῦ 1962

ΛΑΡΙΣΣΑ : Μάρτιος 1911 : 'Ο Σύλλογος τῶν Παντοπωλῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

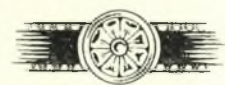
Ἐκ Καρδίτσης, Καπνέμπορος. Ἐγκατεστημένος ἐν Ἀθήναις, ἀσκεῖ τὸ καπνεμπόριον λίαν εὐδοκίμως, ἀκολουθῶν μακρὰν οἰκογενειακὴν παράδοσιν. Διετέλεσεν ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον Πρόεδρος τῆς Καπνεμπορικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος (1950-1960) καὶ Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἑννεαετίαν (1952-1961).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐγεννήθη εἰς Μουτσιάραν (Ἀθαμανίαν) Τρικάλων, ἐξασκεῖ δὲ τὴν ἐμπορίαν ἀπὸ ἐτῶν ἐν Πειραιεῖ. Διετέλεσε Γενικός Γραμματεὺς τῶν ἐξ Ἀθαμανίας Οἰνοπαντοπωλῶν Πειραιῶς καὶ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου Κοπῆς Πειραιῶς. Ἦδη τυγχάνει Πρόεδρος τῶν Μουσιαριτῶν Πειραιῶς, Εἰδ. Γραμματεὺς Οἰνοπαντοπωλῶν Πειραιῶς καὶ Σύμβουλος τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Πειραιῶς.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΤΟΣΟΝ ΣΥΝΕΤΕΙΝΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ

Ἐκ Τρικάλων, διαμένων εἰς Βόλον. Διετέλεσε μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου, πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βόλου καὶ τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως Ἐφόδρων ἀξιωματικῶν Μαγνησίας. Ἀναπτύσσει ποικίλην κοινωνικὴν δραστηριότητα, τυγχάνων καὶ μέλος τῆς ἑρανικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναοῦ ἐν Μακρυνίτῃ.

ΑΓΙΑ : Μάρτιος 1911 : "Εμποροι μετὰ φίλων των εἰς τὴν ἐξοχὴν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑ- ΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῷ 1905. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν καὶ εἰς Βέλγιον ἔνθα καὶ ἐπεδόθη εἰς οἰκονομικὰς σπουδὰς, τυχὼν τοῦ πτυχίου τοῦ Ἀνωτέρου Ἰνστιτούτου Ἐμπορικῶν σπουδῶν Ἀμβέρσης καὶ Οἴκον. Ἐπιστημῶν Βρυξελλῶν. Ἀπὸ τοῦ 1928 συνεργάζεται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γεωργίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας. Ἐγκατασταθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ, σήμερον δὲ τυγχάνει εἰς τῶν μεγαλυτέρων καπνεμπόρων τῆς συμπρωτεύουσας. Ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ δράσις, ἀπέδωκεν πολλὰ ἰδίως ὑπὲρ τῆς γενετείρας ἔνθα ἰδρύθη τῇ μερίμνῃ τοῦ ἀξιόλογος Βιβλιοθήκη.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἑλληνόκαστρον Καρδίτσης. Ἀπὸ νέος ἐγκατεστάθη εἰς Θεσσαλονίκην ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τιμώμενος γενικῶς. Ἐχρημάτισεν Ἀντιπρόεδρος τοῦ ἄλλοτε «Πανθεσσαλικοῦ Συλλόγου Θεσ/νίκης», ἐπὶ σειρὰν δὲ ἑτῶν Πρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ «Ἐλευθέρας Ζώνης-Λιμένος Θεσ/νίκης» ἥδη εἶναι Σύμβουλος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, ἀσκῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σιδηρεμπορίου.

ΠΙΝΑΞ 2

Έκτελεσθέντα έργα Θεσσαλίας

α/α	Όνομασία έργου	Έξυπηρετούμενη έκταση εις στρέμματα			Φορέυς διοικήσεως
		Στραγγιστικά	Άρδευτικά	Μικτά (άρδευτ. καί στραγ.)	
Ν. Λαρίσης					
1.	Κάρλας	200.000			Τ.Ο.Ε.Β.
2.	Ν. Καρυών	400			Γ.Ο.Ε.Β. Θεσσαλίας
3.	Πυργετού	7.000			Κοινότης
4.	Ταουσάνης	53.000			Γ.Ο.Ε.Β.
5.	Γιάνουλης		1.500		Τ.Ε.Α.
6.	Ποταμιᾶς		12.000		»
7.	Βρυοτόπου		2.000		»
8.	Δαμασίου-Τυρνάβου		4.500		Κοινότης
9.	Μάτι Τυρνάβου		40.000		Τ.Ο.Ε.Β.
10.	Άσμακίου		2.500		Τ.Ε.Α.
11.	Καλάμιτσας		400		»
12.	Σταυροῦ-Φαρσάλων		7.500		Τ.Ο.Ε.Β.
13.	Άπιδανοῦ Φαρσάλων		2.000		Τ.Ε.Α.
14.	Χτούρι (Λαρίσης)		7.000		Τ.Ο.Ε.Β.
15.	Χάλκης		2.200		Τ.Ε.Α.
16.	Πηνειοῦ Ν. Διώρυγος		5.000		Τ.Ε.Α.
17.	» Β. »		2.500		»
18.	Άγιᾶς		400		Τ.Ε.Α.
19.	Μεταξοχωρίου		500		»
20.	Νερομύλων		1.500		»
21.	Πολυδαμείου			8.000	Γ.Ο.Ε.Β.
22.	Συλλεκτῆρες πεδ. Λαρίσης			100.000	»
23.	Ένιππέως			30.000	»
24.	Δρίσκολης			46.000	»
25.	4ης Ζώνης Θεσσαλιώτιδος			40.000	»
Ν. Τρικάλων					
26.	Φύκης-Πουλιάνας	80.000			»
27.	Πεδιάδος Τρικάλων	160.000			»
28.	Τσιοτίου	15.000			»
29.	Πύλης		8.000		Τ.Ε.Α.
30.	Ληθαίου		10.000		Τ.Ο.Ε.Β.
31.	Καραμανλῆ		1.200		Τ.Ε.Α.
Ν. Καρδίτσας					
32.	Παλαμᾶ	105.000			Γ.Ο.Ε.Β.
33.	Τέως Δήμου Σελλάνων	190.000			»
34.	Περιοχῆς Σοφαδίτου	80.000			Γ.Ο.Ε.Β.
35.	Θεσσαλιώτιδος (6 Ζώναι)	179.500			Τ.Ο.Ε.Β.
36.	Κοσκινᾶ	50.000			Γ.Ο.Ε.Β.
37.	Κέδρου-Λουτροῦ		3.000		Τ.Ε.Α.
38.	Χτούρι (Καρδίτσας)		4.500		Τ.Ο.Ε.Β.
Ν. Μαγνησίας					
39.	Σούρπης Ἀγ. Τριάδος	8.000			Τ.Ο.Ε.Β.
40.	Ζαγοράς (δεξαμενή)		10.000		Κοινότης
41.	Ἀγ. Δημητρίου Κισσοῦ		3.000		»
42.	Ἀλμυροῦ		1.200		Τ.Ε.Α.
43.	Ν. Ἀγχιάλου			4.500	Τ.Ο.Ε.Β.
Σύνολον στρέμματα		1.127.900	132.400	228.500	

περιλαμβάνονται πρὸς ἀποπεράτωσιν τὰ ἐξῆς ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα τῆς Θεσσαλίας.

Εἰς τὸ στάδιον μελέτης ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δημ. Ἔργων, εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς ἔργα: Ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῆς γονιμωτάτης πεδιάδας τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ (Τσάγεζι), διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων καὶ τῆς ἀρδεύσεως μετὰ τὰ νερά τῆς κοιλάδας τῶν Τεμπῶν. Ἐπίσης ἡ ἀρδευσις τῆς περιοχῆς τοῦ ποταμοῦ Ἐνιπ-

ῆ ἀμέλεια, ἄγνοια ἢ ἀδιαφορία, ἐὰν συμμαχήσουν μετὰ τὰ φυσικὰ δυνάμεις, πού τείνουν νὰ ἐπαναφέρουν τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν τῶν θέσιν, εἶναι ἀρκετὰ νὰ ἀχρηστεύσουν καὶ τὸ σημαντικώτερον ἔργον. Διὰ τοῦτο εἰς περιοχάς, ὅπου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶν ἡ ἐξετελέσθησαν ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα, συνιστῶνται συνεταιρισμοὶ μετὰ μέλη τοὺς ἀγρότας, πού πρόκειται νὰ ὠφεληθῶν ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτά, καὶ μετὰ ἀρμοδιότητες τῆς ἀνωτέρω περι-

ΠΙΝΑΞ 3

Ὄνομασία ἔργου	Ὅλικός Προϋ(π)σμός Δρχ.	Ὑπόλοιπον πρὸς ἀποπεράτωσιν Δρχ.
Ἀρδευτικὸν Μάτι Τυρνάβου	23.151.000	14.849.000
Ἀποστραγγιστικὸν Θεσσαλιώτιδος	60.000.000	32.743.000
Ἀρδευτικὸν Ταυρωποῦ Καρδίτσης	145.000.000	131.585.000
» Χτούρι Καρδίτσης	15.000.000	15.000.000
Σύνολον	243.151.000	194.177.000

πέως (Τσιναρλῆ) καὶ τῆς Περιοχῆς Πλατυκάμπου Λαρίσης. Ἡ πιὸ ἐκτεταμένη μελέτη ἐπὶ τῆς Θεσσαλικῆς πεδιάδας εἶναι ἡ ἀνατεθεῖσα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δημ. Ἔργων εἰς τὴν Ἑταιρίαν Εὐπάλινος - ΕΤΕΜ. Ἡ σχετικὴ σύμβασις περιλαμβάνει τὴν μελέτην ὅλης τῆς ὑδρολογικῆς λεκάνης τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν παραποτάμων τοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς Καρδίτσης, Παρακαρλίου, Πλατυκάμπου, Μάτι Τυρνάβου καὶ Τζάγεζι, οἱ χωριστὰς μελέταις τῶν ὁποίων προβλέπεται νὰ ἐνσωματωθῶν εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν μελέτην.

Εἰς τὴν ἐν λόγω μελέτην προβλέπεται ἡ ἀποτελεσματικὴ προστασία ἀπὸ τῆς πλημμύρας καὶ ἡ ἀρδευσις ἐκτάσεως 2.100.000 στρεμμάτων περίπου, στηριζομένη κυρίως εἰς τὴν κατασκευὴν 7-8 φραγμάτων, σπουδαιότερο τῶν ὁποίων εἶναι τοῦ Πηνειοῦ, πού ἀφορᾷ ὁλόκληρην τὴν Δυτικὴν Θεσσαλίαν, τὸ φράγμα τοῦ Τιταρησίου, πού ἀφορᾷ τὴν Ἀνατολικὴν Θεσσαλίαν (Λάρισα-Τύρναβος), τὸ φράγμα τοῦ Ἐνιπέως, πού εἶναι σημαντικὸ διὰ τὴν περιοχὴν Φαρσάλων.

Τὸ ἔργο τοῦτο, τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην θὰ εἶναι μακρᾶς πνοῆς, εἶναι μεγάλης σημασίας, ὅχι μόνον διὰ τὸν πληθυσμόν, ἀγροτικὸν καὶ ἀστικόν, τῆς Θεσσαλίας, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἐὰν πραγματοποιηθῇ, θὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ τῆς περιοχῆς μετὰ πρόσθετον ἀποτέλεσμα νὰ ἀπορροφηθῇ μέγα μέρος τοῦ ὑποαπασχολουμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς Θεσσαλίας, τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων ὑπάρχουν ἐν λειτουργίᾳ καὶ παλαιά, τὰ περισσότερα αὐτοτελῆ, ἀρδευτικὰ δίκτυα, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν μεμονωμένους ἐκτάσεις.

Ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας Νομοὺς τῆς Θεσσαλίας ἐκτελοῦνται ἄλλα μικρὰ ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα, μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καλλιεργειῶν τῆς περιοχῆς ὅπου κατασκευάζονται, ὡς ἀγροτικοὶ δρόμοι, ἐκχερσώσεις, συστηματοποιήσεις ἐδαφῶν δι' ἀρδευσιν, ἀναβαθμιδώσεις καὶ δεινδροφυτεύσεις εἰς ὄρεινὰς περιοχάς, ὅπου ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ γεωλογικὴ του σύστασις δημιουργεῖ κινδύνους διαβρώσεως κ.ἄ.

Ἀφοῦ ἐγίνε λόγος γιὰ τὰ ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα πρέπει νὰ ἀναφέρωμε καὶ λίγα σχετικά μετὰ τοὺς Ο.Ε.Β. τῆς Θεσσαλίας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι γιὰ νὰ ἀποδώσῃ ἓνα ἐγγειοβελτιωτικὸν ἔργον δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ δεξυτερὴς μελέτη καὶ ἡ κατασκευὴ, ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἡ καλὴ χρησιμοποίησις τῶν ἔργων ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Λέγοντες καλὴν χρῆσιν ἐννοοῦμε τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ λειτουργίαν καὶ τὴν ἀνελλιπῇ συντήρησιν τῶν ἔργων διότι

γραφεῖσες κυρίως. Τέτοιοι συνεταιρισμοί, λεγόμενοι Τοπικοὶ Ὄργανισμοι Ἑγγείων Βελτιώσεων (Τ.Ο.Ε.Β.) ὑπάρχουν περὶ τοὺς 16 εἰς ὅλην τὴν Θεσσαλίαν. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ἡ δραστηριότης καὶ πρωτοβουλία καθὼς καὶ τὸ πνεῦμα συνεργασίας, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξαν ὠρισμένοι Θεσσαλικοὶ Τ.Ο.Ε.Β., ὅπως ὁ Τ.Ο.Ε.Β. Μάτι Τυρνάβου καὶ ὁ Τ.Ο.Ε.Β. Ν. Ἀχγιάλου τῶν ὁμωνύμων ἀρδευτικῶν ἔργων.

Τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν μικροτέρας σημασίας ἔργων ἀναλαμβάνουν καὶ οἱ λεγόμενες Τοπικὲς Ἐπιτροπὲς Ἀρδεύσεως (Τ.Ε.Α.). Τέτοιαις Τ.Ε.Α. ὑπάρχουν συνολικῶς 19 εἰς τοὺς τέσσαρας Θεσσαλικοὺς νομοὺς.

Ὡς δευτεροβάθμιον ὄργανον διοικήσεως τῶν στραγγιστικῶν καὶ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων δι' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ ἔτος 1960 ὁ Γενικὸς Ὄργανισμός Στραγγιστικῶν Ἔργων Θεσσαλίας, μετὰ τὴν Λάρισαν. Ὁ Ὄργανισμός αὐτὸς πρὸς τὸ παρὸν ἀσκεῖ καὶ ἀρμοδιότητες πρωτοβαθμίου ὁργάνου εἰς ὅσας περιοχὰς ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων δὲν συνεστήθησαν ἀκόμη Τ.Ο.Ε.Β.

Μία ἄλλη δραστηριότητα γιὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγικότητα τῆς γῆς, καὶ πού ὑπάγεται στὰ ἐγγειοβελτιωτικά ἔργα, εἶναι ὁ λεγόμενος ἀναδασμός. Εἶναι γνωστὸ πὺς μετὰ τὴν κληρονομικὴ διαδοχὴ καὶ ἀγοραπωλησίας ἢ προικοσύμφωνα, τὰ κτήματα κατατεμαχίζονται. Ἐτσι σὲ πολλὰς περιοχὰς τῆς Θεσσαλίας, ὅπως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων κρατῶν, ἡ ἰδιοκτησία ἐνὸς ἀγρότου μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ 30 ἢ καὶ 50 μικρὰ τεμάχια κα-

Ἐπιστροφὴ εἰς τὰ χειμαδιὰ τῆς Θεσσαλίας

τεσπαρμένα σὲ διαφορετικὲς τοποθεσίες. Μὲ τὴν ἀντικατάστασι ὄλων αὐτῶν μὲ ἓνα μόνο ἢ δύο κομμάτια γῆς ἴσης ἀξίας, ὁ γεωργὸς ἐξοικονομεῖ χρόνο καὶ χρήμα βελτιώνοντας ἔτσι τὸ εἰσόδημά του. Ἀπὸ τὸ 1953, ποὺ ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται τὸ μέτρο τοῦ ἀναδασμοῦ μέχρι σήμερα, ἢ Δ)νσις Ἑποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἔκαμε ἀρκετοὺς ἀναδασμοὺς στὴν Θεσσαλία ὅπως δείχνει ὁ κατωτέρω πίνακας.

ΠΙΝΑΞ 4

Ἀναδασμηθεῖσαι ἐκτάσεις Θεσσαλίας ἀπὸ τὸ 1953-1962

Νομοὶ	Ἀγροκτῆματα	Ἑκτασις εἰς στρέμματα
Λαρίσης	16	181.393
Τρικάλων	5	35.813
Καρδίτσης	28	180.189
Μαγνησίας	1	4.300
Σύνολον	50	401.695

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀναδασμοῦ στὴν Θεσσαλία ἦσαν πολὺ ἱκανοποιητικά. Ἀναφέρομε ὡς παραδείγματα τὶς περιοχὲς Κριτσινίου Τρικάλων, Γεφύρια Καρδίτσης, Κάτω Βασιλικῶν καὶ Νέσσωνος Λαρίσης. Στὴν τελευταία αὐτὴ περιοχή τὰ πολυτεμαχισμένα κτῆματα κάθε ἰδιοκτήτου συνενώθηκαν σὲ ἓνα ἴσης ἀξίας. Γιὰ νὰ κατανοήσωμε τὴν σημασία τοῦ μέτρου ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρουμε ὅτι σὲ 34 Θεσσαλικά ἀγροκτῆματα ἐκτάσεως 292.195 στρεμ., ποὺ ἔλαβε χώραν ἀναδασμός, ἐξυπηρετήθηκαν 6.231 οἰκογένειες ἀγροτῶν καὶ ἐνῶ τὰ τεμάχια πρὸ τοῦ ἀναδασμοῦ ἦσαν 121.332, μετὰ τὸν ἀναδασμὸ συνενώθηκαν σὲ 12.058 δηλ. ἀναλογία 1 : 10 περίπου.

Ἄλλος ἓνας συντελεστὴς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος εἶναι καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα συγχρονισμένα μηχανήματα, τὰ λιπάσματα, βελτιωμένοι σπόροι, καὶ γενικώτερα τὸ κεφάλαιον ποὺ θὰ ἀπασχοληθῇ στὴν ἐπιχείρησι.

Ὁ γεωργικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Θεσσαλικῆς ὑπαίθρου, ὅπως θεραλωνιστικὲς μηχανές, ἀντλητικὰ συγκροτήματα κλπ. εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον συγχρονισμένους εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδεσμευθοῦν ἐργατικά χέρια καὶ νὰ μπορέσουν νὰ αὐξήσουν τὸ οἰκογενειακό τους εἰσόδημα μὲ πρόσθετες ἀσχολίες.

Ἀναβαθμίδες περιοχῆς Ν. Ἀγχιάλου

*

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα τηροῦνται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἑγγείων Βελτιώσεων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἰς τὴν Θεσσαλίαν κατὰ τὸ ἔτος 1961 ὑπάρχουν 5.199 ἑλκυστήρες (τρακτέρ), συνολικῆς ἰπποδυνάμεως 202.324 μονάδων, 360 ἄλωνιστικὲς μηχανές, 908 θεραλωνιστικὲς καὶ 3.819 ἀντλητικὰ συγκροτήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 942 εἶναι ἠλεκτροκίνητα, μὲ ἑτησία κατανάλωσι 15 ἑκατομ. ὥριαίων κιλοβάτ. Καί, σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις τῶν ἐιδικῶν, τὰ ἠλεκτροκίνητα ἀντλητικὰ συγκροτήματα θὰ ξεπεράσουν μέχρι τοῦ 1968 τὰ 11.000. Ἔχει ἐπίσης ἀφθονα συγκροτήματα τεχνητῆς βροχῆς. Κατὰ Νομοὺς ὁ ἰδιωτικὸς γεωργικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὸ 1961 εἶχεν ὡς ἑξῆς: (βλ. πίν. 5)

Ἐπίσης σπουδαιότατος εἶναι ὁ ρόλος τῶν τοπικῶν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν συντήρησι, συσκευασίαν καὶ μεταποίησιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Θεσσαλίας. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφέρωμε ὅλο τὸ πλῆθος τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, θὰ περιορισθοῦμε νὰ σημειώσωμε τὶς μεγαλύτερες στὸ εἶδος τους. Τὰ στοιχεῖα ἔχουν ληφθῇ ἀπὸ τὸ Μητρώον τῶν Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν, ποὺ ἐξέδωσε προσφάτως ὁ Ὁργανισμὸς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (Ο.Β.Α.).

Ἀλευροβιομηχανία

Α.Ε. Σ. Καπουρνιώτης—Ἀ. Παντῆς	— Βόλος
Κυλινδρόμυλος Λούλη Α.Ε.	— Βόλος
Ἀφοὶ Ἀντ. Πάντου Ο.Ε.	— Βελεστίνον
Ἀφοὶ Γ. Βούλγαρη (ζυμαρικοὶ ἐν γένει)	— Βόλος
Κ. Παναγῇ & Σία Ε.Ε.(ζυμαρικά ἐν γένει)	— Βόλος

ΠΙΝΑΞ 5

Ἰδιωτικὸς γεωργικὸς ἐξοπλισμὸς	Ν ο μ ο ι				Σύνολον
	Λαρίσης	Μαγνησίας	Τρικάλων	Καρδίτσης	
Ἑλκυστήρες	3.281	783	405	730	5.199
Ἀλωνιστικά	105	55	81	119	360
Θεραλωνιστικά	685	157	19	47	908
Ἀντλητικὰ συγκρ. (ἠλεκτροκίνητα)	255	493	155	39	942
Ἀντλητικὰ συγκρ. (μὴ ἠλεκτροκίν.)	1.152	208	693	824	2.877

Κεντρική αποστραγγιστική τάφος εις Κακάραν

*

Βιομηχανία ζυμαρικών Γ.Ι. Σκαρίμβα — Βόλος
Φωτ. Παππᾶς & Υἱὸς Ο.Ε. — Λάρισα
Κυλινδρόμυλοι Ἰωαν. Κατσάρη — Καρδίτσα

Ἐπεξεργασία γάλακτος

Ε.Β.Ο.Λ. (γάλα παστεριωμένον, βού- — Βόλος
τυρον, παγωτά)

Οἶνοπνεύματα

Θεσσαλική Οἶνοπνευματική Ἑται- — Βόλος
ρία Α.Ε.

Ἐπεξεργασμένα καπνὰ εἰς φύλλα

Γεωργ. Ἀλλαμανῆς Ο.Ε. — Βόλος

Γαλλικὴ Ἑταιρία Καπνῶν εἰς φύλλα — Βόλος
Α.Ε.

Ἀθαν. Κ. Παναγιωτόπουλος — Βόλος
Σ.Ε.Κ.Ε. Α.Ε. — Βόλος

Βιομηχανία σιγαρέττων

Ἀφοὶ Ν. Ματσάγγου Α.Ε. — Βόλος

Βιομηχανίαι ἐπεξεργασίας βάμβακος

Βιομηχανία ἐπεξεργασίας βάμβακος — Βόλος

Ἐνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν — Λάρισα
Λαρίσης — Τυρνάβου — Ἀγιάς
Συν. Π.Ε.

Ἀφοὶ Μαγρίζου & Σία Ο.Ε. — Λάρισα

Ἐνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν — Καρδίτσα
Καρδίτσης

*

Κεντρικὴ ἀποστραγγιστικὴ τάφος εἰς Μάτι Τυρνάβου

Ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα Δυτικῆς Θεσσαλίας

*

Ἀχιλ. Κωστόπουλος - Σεραφ. Κορώ- — Καρδίτσα
νης & Σία Ο.Ε. — Λάρισα
Κληρονόμοι Νικ. Καζαντζῆ Ο.Ε. — Βόλος
Ξενοφ. Κ. Μπασδέκης & Σία Ο.Ε.

Βιομηχανίαι Ψύξεως

Νέα ψυγεῖα Ἀγριάς Α.Ε. — Ἀγριά Βόλου
Μιλτ. Μουστακαλῆς & Υἱὸς Ο.Ε. — Βόλος

Παγοποιεῖον - Ψυγεῖα Λαρίσης Ὀλυμ- — Λάρισα
πος Α.Ε.

Κληρονόμοι Ἀνδρ. Γ. Λεοντίου — Λάρισα

Βιομηχανίαι ὑφασμάτων, κουβερτῶν, κιλιμιῶν κ.λ.π.

Οἶκος Παπαγεωργίου Ο.Ε. — Βόλος

Βασ. & Χαρ. Ντόβας & Σία Ο.Ε. — Βόλος

Κληρονόμοι Ν. Καζαντζῆ Ο.Ε. — Λάρισα

Τριαντ. Μωραϊτόπουλος - Εὐρ. Δημό- — Λάρισα
πουλου Ο.Ε.

Γ. Πατσάλης Α.Ε. — Λάρισα

Υἱοὶ Ἀθ. Τσιρούκη Ο.Ε. — Λάρισα

Ἰωάν. Καντώνιας - Καραμαχαίρας Ο. — Λάρισα
Ε. (χαλιὰ κ.λ.π.)

Στὶς ἀνωτέρω μεγάλες βιομηχανίες τῆς Θεσσαλίας πρέ-
πει νὰ προσθέσωμε ἀκόμη τρεῖς παλαιᾶς (ποὺ θὰ περιλη-
φθοῦν συμπληρωματικῶς καὶ στὸ Δελτίον τοῦ Ο.Β.Α.).
Αὐτὲς εἶναι:

Ι) Ἀλίπαστα

Στυλιανίδου Γ. Ἀ/φοὶ Ο.Ε. — Βόλος

*

Φράγμα ἐκτροπῆς ὑδάτων εἰς Μάτι Τυρνάβου

2) Ζαχαρώδη προϊόντα

Τσουγκος Γ.Δ. & Π. — Βόλος
Έτμεκτζόγλου Ά)φοι & Σία Ο.Ε. — Βόλος
Άναπήνις και ύφανςς μετάξης.

Έπί τή εϋκαιρία δέν παραλείπομε νά σημειώσωμε τήν αξιόλογη συμβολή τών Θεσσαλικών βιομηχανιών κατασκευής γεωργικών εργαλείων στην αξιοποίηση του εδάφους τής Θεσσαλίας.

Βιομηχανίαι γεωργικών μηχανημάτων και εργαλείων

Άνων. Βιομ. Έταιρία Γκλαβάνης — Βόλος
Υιοι Μ.Κ. Σταματοπούλου Ο.Ε. — Βόλος
Δημ. Ι. Κομόπουλος — Λάρισα

Άπό τό έτος 1960, όποτε συνεκέντρωσε τά άνωτέρω στοιχεία ό Ο.Β.Α. μέχρι σήμερα ιδρύθησαν και άλλες μεγάλες γεωργικές βιομηχανίες στην Θεσσαλία. Τό εργοστάσιο παστερίωσης γάλακτος Τρικάλων, τό εργοστάσιο ζαχάρεως Λαρίσης και τό τυροκομείον Ά)φών Δ. Σίμου στα Τρίκαλα.

Πρόκειται δέ νά ιδρυθοϋν εργοστάσια γάλακτος στην Λάρισα και εργοστάσιο Άχυροκυτταρίνης διά την παραγωγή χαρτομάζης με πρώτητην ύλη άχυρο και ξύλο, επίσης στην Λάρισα.

Τό Κρατικό εργοστάσιο ζαχάρεως τής Λαρίσης κατεσκευάσθη από Γερμανική Έταιρία μεταξύ των έτών 1960 - 1961. Είναι τό πρώτον του είδους του σε όλη την Ελλάδα και σκοπόν έχει την παραγωγή ζαχάρεως από τά καλλιεργούμενα στην περιοχή ζαχαρότευτλα. Η προσπάθεια που έγινε στη Λαζαρίνα τής Καρδίτσης για ίδρυση βιομηχανίας ζαχάρεως στις αρχές του αιώνας μας δέν απέδωσε καρπούς.

Τό νέο εργοστάσιο έλειτούργησε δοκιμαστικώς τό 1961 και έφέτος άρχισε νά λειτουργή κανονικά. Άπορροφά μέχρι 2.000 τόννους ζαχαρότευτλα ανά 24ωρο. Σε διάστημα 60 ήμερών, όσο διαρκεί ή συγκομιδή των ζαχαροτευτλων, άπορροφά 120.000 τόννους ζαχαρότευτλα και παράγει περίπου 17.000 τόννους ζάχαρης. Με την καλλιέργεια

σία των ζαχαροτευτλων στο εργοστάσιο, είναι άρίστη τροφή για τά ζώα.

Τά άπαιτούμενα κεφάλαια για την ενίσχυσι και βελτίωσι τής άγροτικής οικονομίας τής Θεσσαλίας προέρχονται από διάφορες πηγές. Τά μεγάλα έργα που προγραμματίζονται και εκτελούνται από τό Κράτος χρηματοδοτούνται από Κρατικά Κεφάλαια. Επίσης από τό Κράτος επιχορηγούνται διάφορες καλλιέργειες, συγκεντρώσεις προϊόντων (σιτηρών, καπνού), χορηγούνται ζωτροφές κλπ.

Τήν άγροτικήν πίστιν άσκει ή Άγροτική Τράπεζα τής Ελλάδος. Η Α.Τ.Ε. με τά ένδεκα Υποκαταστήματά της, που είναι κατεσπαρμένα εις τις κατώτερες πόλεις τής Θεσσαλίας - εις τόν Νομόν Λαρίσης υπάρχουν 5, εις τούς υπολοίπους 3 Νομούς από δύο Υποκαταστήματα τής Α.Τ.Ε.- δίδει δάνεια εις τούς άγρότας βραχείας, μέσης και μακράς προθεσμίας με τόκον κυμαινόμενον κατά περίπτωσιν από 2 % έως 7 %. Τά δάνεια αυτά είτε καλύπτουν την ανάγκην προστασίας των τιμών των προϊόντων, τά λεγόμενα έ π' έ ν ε χ ύ ρ ω (προθεσμίας μέχρις 6 μηνών), είτε παρέχονται διά την αντιμετώπισιν έξόδων καλλιεργείας διά την κτηνοτροφίαν, δάση, άλιείαν κλπ., τά λεγόμενα κα λ - λ ι ε ρ γ η τ ι κ ά (προθεσμίας μέχρις 1 έτους), είτε ακόμη διά την εκτέλεσιν διαφόρων μικρών παραγωγικών έργων (γεωργικά κτίσματα, άγορά ζώων, γεωργικά βιομηχανία κ.λ.π.), τά χαρακτηριζόμενα υπό τής Α.Τ.Ε. ως δάνεια Μ έ σ η ς και Μ α κ ρ ά ς π ρ ο θ ε σ μ ί α ς (άπό 1-20 έτών).

Τών αυτών ή παρεμφερών σκοπών δάνεια χορηγεί ή Α.Τ.Ε. και προς γεωργικάς οργανώσεις (Ένώσεις Συνεταιρισμών), διά νά συγκεντρώσουν τά γεωργικά προϊόντα των μελών των οί Συνεταιρισμοί και νά τά πωλοϋν συνεταιρικώς, διά νά προμηθεύονται διάφορα, γεωργικά κυρίως, έφόδια και νά τά διαθέτουν στους Συνεταιρισμούς σε χαμηλές τιμές, καθώς και διά νά εκτελοϋν εργασίες που ενδιαφέρουν την γεωργίαν, δασοπονίαν, κτηνοτροφίαν και άλιείαν.

Τά δάνεια που έχορήγησε ή Α.Τ.Ε. προς την Θεσσαλίαν διά τούς άνωτέρω σκοπούς έχουν ως εξής:

ΠΙΝΑΞ 6

Βραχυπρόθεσμα:

Προς ιδιώτας άπ' ευθείας			
Καλλιεργητικά κλπ. δάνεια	δρχ.	386.478.000	
δάνεια έπ' ενεχύρω	»	23.170.000	409.648.000
Προς Γεωργικάς Οργανώσεις	»		33.871.000
Μέσης και Μακράς Προθεσμίας	»		443.519.000
			91.967.000
Σύνολον	Δρχ.		535.486.000

τών ζαχαροτευτλων θα αναπτυχθί στην Θεσσαλία και ή οικόσιτος κτηνοτροφία διότι τά στελέχη και τά φύλλα του φυτού, καθώς και τά υπολείμματα, άπ' την έπεξεργα-

Έξετάζοντας τό ανθρώπινο στοιχείο, βλέπομε πώς, ανάλογα με την έκτασί της, ή Θεσσαλία είναι άραιοκατοικημένη. Οί κάτοικοί της άνέρχονται σε 695.500 περίπου και

ΠΙΝΑΞ 7

Νομοί	Πληθυσμός κατά περιοχή εις χιλιάδας			Σύνολον Θεσσαλίας εις χιλιάδ.
	Άστικάι*	Ημιαστικάι**	Άγροτικάι***	
Καρδίτσης	21,9	22,3	108,4	152,6
Λαρίσης	70,3	54,7	112,8	237,8
Μαγνησίας	69,0	31,0	62,3	162,3
Τρικάλων	33,8	17,8	91,2	142,8
Σύνολον	195,0	125,8	374,7	695,5

*Άστικός = Πληθυσμός Δήμων και Κοινοτήτων τουλάχιστον 10.000 κατοίκων.
**Ημιαστικός = Πληθυσμός Δήμων και Κοινοτήτων με κατοίκους 2-10.000.
***Άγροτικός = Πληθυσμός Δήμων και Κοινοτήτων με κατοίκους όλιγωτέρους των 2.000.

ή πυκνότητα του πληθυσμού είναι 50,3 κάτοικοι ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο, ενώ ή πυκνότητα της Έλλάδος είναι 65,5. "Αν από τον πληθυσμόν αυτόν αφαιρέσωμε τους κατοίκους των αστικών και ένα ποσοστόν από τους κατοίκους των ήμιαστικών περιοχών, λιγοστεύει ακόμη περισσότερο ο αριθμός αυτών που ασχολούνται με την γεωργία. "Αν, ακόμη, αφαιρέσωμε από τον καθαρώς αγροτικό πληθυσμό τις γυναίκες που ασχολούνται με τὰ οικιακά, τους γέροντες και ανηλίκους και τους έντελως άνειδίκευτους αγρότες, αντιλαμβάνεται ο καθείς πόσο μεγάλην ανάγκην έχει ή Θεσσαλία μας από επαγγελματικά μορφωμένο αγροτικό πληθυσμό.

Στόν πίνακα 7 περιέχεται κατά Νομούς και περιοχές, αστικές, ήμιαστικές και αγροτικές, ο πληθυσμός της Θεσσαλίας σε χιλιάδες κατοίκους.

ρημένες από την Κοινότητα, είτε ιδιόκτητες, οί γεωπόνοι Γεωργικών Έφαρμογών διδάσκουν κατά τους 5 χειμερινούς (Όκτώβρ. - Φεβρ.) μήνες επαγγελματικά γεωργικά μαθήματα. Στη Θεσσαλία υπάρχουν σήμερα (Όκτώβριος 1962) 109 τέτοιοι Μορφωτικοί Σύλλογοι Άγροτοπαίδων (έπί 674 όλης της Έλλάδος), με 40.000 μέλη περίπου αγόρια και κορίτσια. Καρανέμονται δέ κατά Νομόν ως εξής: Ν. Λαρίσης 40, Ν. Τρικάλων 19, Ν. Μαγνησίας 34 και Ν. Καρδίτσης 16. "Η συμβολή τους στην έξύψωσι του πνευματικού επιπέδου των άγροτοπαίδων είναι πολύτιμη.

Έάν μεταξύ των μελών των Συλλόγων παρουσιασθούν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα για μάθησι, δηλ. για ειδικά θέματα όπως όδηγησις τρακτέρ, μελισσοκομία, άρδεύσεις, κλπ. οργανώνονται και τμήματα βραχείας εκπαιδεύσεως. "Επίσης τὰ μέλη, που παρουσιάζουν ιδιαίτεραν επίδοσιν

ΠΙΝΑΞ 8

Νομοί	Κατανομή της έκτάσεως κατά κατηγορίας χρήσεως αυτής						
	Γεωργική γή	Ζευγαρο-λίβαδα	Βοσκότοποι		Δάση	Έκτάσεις καλυπτόμεναι υπό υδάτων	Οικοδομικαί έκτάσεις
			Σύνολον	Κοινόχρηστοι ή Κοινοτικοί			
Καρδίτσης	1.116,3	71,5	583,0	376,3	512,9	79,9	144,8
Λαρίσης	2.256,7	59,1	2.320,5	1.493,9	554,5	84,6	183,3
Μαγνησίας	741,2	5,3	1.185,4	519,0	462,3	44,1	87,4
Τρικάλων	680,1	44,3	1.323,5	715,1	1.015,4	77,8	180,0
Σύνολ.							
Θεσσαλίας	4.794,3	180,2	5.412,4	3.104,3	2.545,1	286,4	595,5

Είναι αναμφισβήτητο πως χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για την άνύψωσι της επαγγελματικής και γενικώτερα της πνευματικής στάθμης του αγρότου, ώστε να μπορή να παρακολουθή την τεχνική πρόοδο της εποχής μας, που κάθε μέρα επιταχύνεται περισσότερο. Ένας από τους σημαντικούς συντελεστές της γεωργικής παραγωγής είναι ο επαγγελματικά μορφωμένος αγρότης και τεχνίτης.

Πολλά χρόνια πριν ο Λαρισινός διδάσκαλος του Γένος Κων. Κούμας στόν «Όλγιο Έρμη» της Βιέννης καθόριζεν ως εξής τὰ μαθήματα που πρέπει να διδάσκονται οί ρωμιοί:

«Είς τὰ κοινά σχολεία πρέπει να διδάσκωνται οί μαθηται α) την γεωπονίαν, ήγουν πως να γνωρίζουν την ποιότητα της γής, πως να την βελτιώσουν, να την σπείρουν κλπ.».

στέλλονται για βραχείας διάρκειας μαθήματα στην Άβερώφειο Γεωπονική Σχολή. Τελευταίως δημιουργούνται Κέντρα Γεωργικής Έπαγγελματικής Εκπαιδεύσεως σε κάθε Νομό της Χώρας μας. Αυτά είναι οργανωμένα κτιριακά συγκροτήματα, με προσωπικό γεωπόνους και υπαλλήλους της αγροτικής οικιακής οικονομίας και περιοδικώς προσλαμβανομένους τεχνίτας. Παρέχουν δωρεάν φαγητό, ύπνο και εκπαίδευσι. Έχουν δυναμικότητα 40 εκπαιδευομένων και τὰ διδασκόμενα μαθήματα καθώς και ή διάρκεια φοιτήσεως καθορίζονται αναλόγως με τὰ προβλήματα κάθε Νομού.

Τό πρώτο Κέντρο Γεωργικής Έπαγγελματικής Εκπαιδεύσεως της Θεσσαλίας άρχισε να λειτουργή έφέτος στην Καλαμπάκα, στο εκεί Πρότυπο Δημόσιο Κτήμα.

Σήμερα στη Θεσσαλία καταβάλλονται συστηματικές προσπάθειες για την άνύψωσι του πνευματικού επιπέδου του αγρότου με διάφορα μέσα.

Τό Δημοτικό Σχολείο δίνει τις πρώτες βάσεις με τὰ μαθήματα φυσικής, (Ζωολογίας και Φυτολογίας), αριθμητικής και γεωμετρίας. Οί σχολικοί κήποι αποτελούν τὰ πολυτιμότερα βοηθήματα των διδασκάλων, ώστε θα πρέπει και όσα τυχόν σχολεία δέν έχουν σχολικούς κήπους να αποκτήσουν πάση θυσία, γιατί με την πρακτική έφαρμογή των διδασκομένων ο μαθητής αποκτὰ ανεξίτηλες έντυπώσεις, όξύνεται ή παρατηρητικότητα του, μαθαίνει να εκτιμὰ τον πατρικόν μόχθον, να συνεργάζεται, να προσαρμόζεται σε νεώτερα συστήματα και αποκτὰ τὸ πνεῦμα της εὐγενούς άμίλλης.

Τό Κράτος έν συνεχεία στην προσπάθειά του να ποδηγετήση την νεολαία των 12 - 21 έτών, με την βοήθεια των γεωπόνων Γεωργικών Έφαρμογών των Δ/σεων Γεωργίας, των διδασκάλων των Κοινοτήτων και άλλων τοπικών παραγόντων ιδρύει Μορφωτικούς Συλλόγους Άγροτοπαίδων, όπου σε αίθουσες, είτε ένοικιασμένες είτε παραχω-

ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΝΙΚΑΤΣΙΟΣ

Ἐκ Βόλου, ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος. Ἦρχισεν ἐπιδιδόμενος εἰς τὴν ἐμπορίαν ἤδη ἀπὸ τὸ 1898, ἐν τῇ πόλει τοῦ Βόλου. Κατὰ τὸ 1918 μετέφερε τὴν ἔδραν τοῦ ἐμπορίου του εἰς Ἀθήνας, ἐνθα ἱδρύσεν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μιχ. Δ. Νικάτσιος» (1920). Κατὰ τὸ 1940 συνεκέντρωσε πάσας τὰς μετοχὰς τῆς ἀνωτέρω Α.Ε. εἰς χεῖρας του, διατηρήσας ταύτην ἔκτοτε ὡς ἀτομικὴν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν. Διενήργει εἰσαγωγὰς ραπτομηχανῶν κ. λ. π.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΕΤΣΙΑΒΑΣ

Ἐκ Λαύκου Βόλου, ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσωπος. Ἀναπτύσσει πολυσχιδὴ δραστηριότητα εἰς τὸν ἐμποροβιομηχανικὸν τομέα, τυγχάνων ἱδρυτῆς, συμβούλου καὶ πρόεδρος πολλῶν καὶ διαφόρων Ἀνώνυμων Ἑταιρειῶν. Οὕτω, τυγχάνει ἱδρυτῆς καὶ Σύμβουλος τῆς Ἀνώνυμου Ἑταιρείας «ΜΙΠΙΤΑΝΙΑ» (Ἀγγλικῆς Ἐριουργίας) ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τῆς Α.Ε. «Ἑλληνικά Κλωστήρια». Εἶναι μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Ἐμπορικῶν Ἀντιπροσώπων καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ΔΗΜΟΣΘ. Ν. ΓΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ. Διετέλεσε Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ἐν Βόλῳ Καπνοβιομηχανίας Ματσάγγου, πρόεδρος τῆς πανθεσσαλικῆς Ἐκθέσεως Βόλου καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς πόλεως. Τυχάνει ἀντιπρόεδρος τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Βόλου καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Τουριστικοῦ Ὁργανισμοῦ Μαγνησίας. Ποικίλη καὶ πλουσία εἶναι ἡ δραστηριότητά του καὶ εἰς ἔργα κοινωνικά καὶ μορφωτικά τῆς πόλεως Βόλου, διὰ τοῦτο καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του.

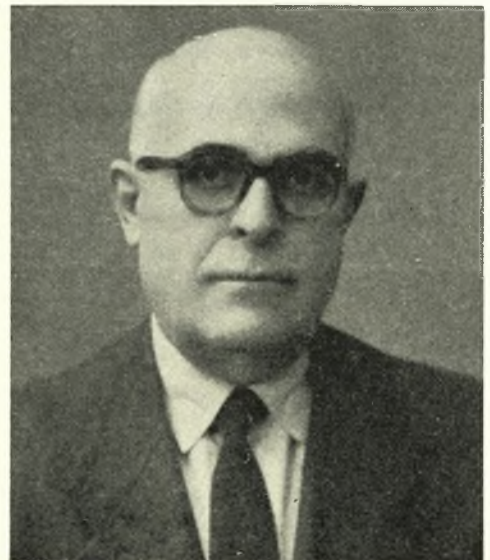

ΣΤΕΦ. Ι. ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ἐκ Τρικάλων Θεσσαλίας, Βιομήχανος. Τυχάνει Διευθυντῆς Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως ἐν Τρίκαλοις. Διετέλεσε Σύμβουλος τοῦ Δήμου Τρικκαίων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1936 μέχρι τοῦ 1940 καὶ μεταπολεμικῶς ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τοῦ 1947. Ἀναπτύσσει ἀξιόλογον κοινωνικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν δραστηριότητα, ἐπιδεικνύων θερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ζητήματα τῆς πόλεως τῶν Τρικάλων. Τυχάνει παλαιὸς πολεμιστῆς καὶ Ἐκκλησι. Σύμβουλος.

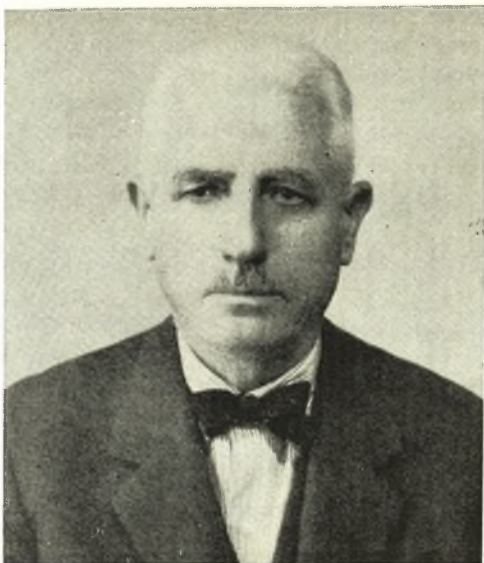
ΚΩΝ. Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ. Ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον κατέλαβε ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ἐμπορικῇ κοινωνίᾳ τοῦ Βόλου. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου Βόλου, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου κτλ. Ἦδη τυγχάνει ἀντιπρόεδρος Ἐπιτροπῆς Θεσσαλίας τοῦ ΣΕΓΑΣ, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐθνικοῦ Σταδίου Βόλου κ. τ. λ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γ. ΤΣΑΤΣΟΥΛΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἑλληνόκαστρον Καρδίτης κατὰ τὸ 1897. Ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ 1926, ἡσχολήθη μὲ ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Διετέλεσεν Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ξενοδόχων Ἀθηνῶν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Διετέλεσεν ὡσαύτως Σύμβουλος, Διευθὺν Σύμβουλος καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, Σύμβουλος καὶ Κοσμήτωρ τῆς Ἐνώσεως Θεσσαλῶν κατὰ τὰ ἔτη 1927-1940 καὶ μέλος καὶ Σύμβουλος τῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἑταιρείας τῶν Θεσσαλῶν ἐκ τῶν ἐπιλέκτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΤΣΑΡΗΣ

Ἐκ Καρδίτης, Ἀλευροβιομήχανος. Διετέλεσεν Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α., πρόεδρος τοῦ Ἑπειρωτικοῦ Συλλόγου Νομοῦ Καρδίτης καὶ δημοτικὸς Σύμβουλος Καρδίτης. Ἀναπτύσσει ἀξιόλογον κοινωνικὴν δραστηριότητα. Τὸ ἀνωτέρω ἀξιώματα διατηρεῖ καὶ σήμερον ἐργαζόμενος μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον καὶ ἀποβλέπων μετ' ἀγάπης εἰς τὴν πρόοδον τῆς γενετήρας του, τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων της καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ πνευματικοῦ, μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῶν συμπολιτῶν του.

ΤΟΥ ΚΕΡΑΔΟΥ ΕΡΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΚΑΠΟΥΡΝΙΩΤΗΣ

Γόνος παλαιᾶς οἰκογενείας, διευθύνει μεγάλην ἀλευροβιομηχανίαν, ἐκ τῶν καλυτέρων τῆς Θεσσαλίας. Προικισμένος μὲ προοδευτικὸν νοῦν, εὐγένειαν, ἀρτίαν μόρφωσιν καὶ ἀγαπῶν τὴν πόλιν του λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς πολιτιστικὰς, μορφωτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις, παρέχων πάντοτε ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν του, ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν, εἰς πᾶσαν συναφῇ προσπαθείαν. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Βόλου, ἐπὶ τῆς προεδρίας του δὲ ὁ Ὁμιλος ἀνέπτυξε ποικίλην δρᾶσιν.

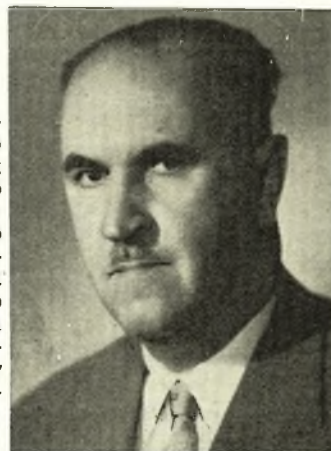

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΓΩΓΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀμαράντῳ τὸ ἔτος 1865, γόνος τῆς ἀρματολικῆς οἰκογενείας Γωγο-Στρογγύλη. Συνδεθεὶς διὰ γάμου μετὰ τῆς ἐκ Καστανέας Βασιλικῆς τὸ γένος Ἰ. Πίσπα, ἀπῆλυσεν τρία ἐπιζήσαντα τέκνα ἐξ ὧν 1) ἡ κόρη του σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ καὶ βουλευτοῦ Ἡλίου Ι. Διάμεση, 2) ὁ υἱὸς του Δημήτριος, Δικηγόρος-Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου καὶ 3) ὁ δεῦτερος υἱὸς του Ἀλέξανδρος μηχανικός. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1937.

ΓΡΗΓ. Β. ΔΕΡΠΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Τρικάλων, Βιομήχανος. Διετέλεσε Δημοτ. Σύμβουλος τοῦ Δήμου Τρικκαίων καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς πόλεως. Ἦδη τυγχάνει ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ ὡς ἂν Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Τρικάλων καὶ Ἀ' ἀντιπρόεδρος τῆς Πανελληνίου Δασικῆς Ἐνώσεως. Διακρίνεται διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν γενέτειραν, συντρέφων εἰς τὴν προώθησιν τῶν φλεγόντων ζητημάτων καὶ παρέχων πάντοτε τὴν συνδρομὴν του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΑΠΑΡΓΥΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀλμυρῷ Μαγνησίας. Ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ράπτου ἐν Ἀθήναις. Κατ' ἐπανάληψιν προήδρευσε τιμῆς ἐνεκεν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου Ἐμπορορραπτῶν, τελετάρχης δὲ τῶν ἐορτῶν αὐτοῦ. Ἐπανεσύστησε τὸν Σύλλογον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἀλμυριωτῶν, οὗτινος τυγχάνει Ταμίας, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν προώθησιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ ὑπερβαλλόντως φροντίζων διὰ τὴν πρόοδόν της.

ΧΡΙΣΤΟΣ Γ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ, ἀσκεῖ δὲ τὴν ἐμπορίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τυγχάνει Διευθυντὴς καὶ συνεταῖρος μεγάλης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀναπτύσσων ἀξιόλογον καὶ ἐπιτυχὴ δραστηριότητα. Διετέλεσεν Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ὑφασματεμπόρων Θεσσαλονίκης, συνδικαλιστικὸ στέλεχος κλπ. λαμβάνει δὲ πάντοτε προθύμως ἐνεργὸν μέρος εἰς κοινωνικὰς καὶ μορφωτικὰς προσπάθειας, ἀποσκοπούσας εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς κοινωνίας.

Ἄλλο ἓνα εἶναι ἔτοιμο νὰ λειτουργήσῃ στὴν Καρδίτσα, τὸ δὲ Κέντρο Γεωργικῆς Ἑκπαιδύσεως τοῦ Ν. Μαγνησίας, ποὺ θὰ γίνῃ στὸν Βόλο, κατὰ τὶς πληροφορίες ποὺ προθύμως μᾶς ἔδωσε ἡ Δ/νσις Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν τοῦ Ὑπ. Γεωργίας, θὰ δημοπρατηθῇ ἐφέτος.

Ἀληθινὸ φυτώριο ἀγροτῶν μὲ ἐπίγνωσι τῆς ἀποστολῆς τοὺς εἶναι ἡ Ἀβερῳφείος Γεωργικὴ Σχολὴ Λαρίσης, ποὺ ἰδρύθη τὸ 1960 δαπάναις τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γ. Ἀβέρωφ.

Ἀπὸ τὸ 1911 μέχρι τὸ 1944 ἐλειτούργησε ὡς Μέση Γεωργικὴ Σχολή. Ἀπεφοίτησαν ἀπὸ αὐτὴ συνολικῶς 657 μεσογεωπόνοι, ποὺ καὶ τὸν ἑαυτὸ τοὺς ἐβοήθησαν καὶ ἐχρησίμευσαν ὡς βοηθοὶ στὶς περιοχὲς ὅπου ἐγκατεστάθηκαν. Ἀπὸ τὸ 1944 ἡ Ἀβερῳφείος Γεωργικὴ Σχολὴ λειτουργεῖ ὡς Πρότυπον Κτῆμα καὶ ὡς Πρακτικὴ Γεωργικὴ Σχολὴ μὲ δύο τμήματα: α) Τεχνιτῶν τυροκόμων καὶ β) Τεχνιτῶν ὁδηγῶν γεωργικῶν μηχανῶν.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἰδιόκτητον ἔκτασι 1500 περίπου στρεμμάτων, τὴν ὁποίαν ἀξιοποιεῖ κατὰ ὑποδειγματικὸν τρόπον μὲ τοὺς βασικοὺς κλάδους μιᾶς γεωργικῆς ἐκμετάλλευσας, δηλαδὴ Μεγάλης Καλλιιεργείας, Δενδροκομίας, Κτηνοτροφίας καὶ ἐπὶ πλέον Γαλακτοκομίας - Τυροκομίας καὶ Πτηνοτροφίας.

Στὸ Τμήμα Τεχνικῶν Τυροκόμων εἰσάγονται κάθε χρόνον περίπου 20 μαθηταί. Αὐτοὶ μένουσιν στὸ κτιριακὸ συγκρότημα τῆς Σχολῆς, τρέφονται καὶ διδάσκονται δωρεάν. Οἱ σπουδὲς των χωρίζονται σὲ δύο τάξεις καὶ διαρκοῦν, καὶ τῶν δύο τάξεων μαζύ, 18 μῆνες.

Σήμερα, ποὺ ἡ βελτίωσις τῆς κτηνοτροφίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι μία ἀπὸ τὶς κύριες κρατικὲς ἐπιδιώξεις καὶ δοθέντος ὅτι ἡ Θεσσαλία ἔχει μεγάλο κτηνοτροφικὸ πλοῦτο, τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς Ἀβερῳφείου Σχολῆς ἀποκτᾷ ἀκόμη πιὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Τὸ Τμήμα Τεχνικῶν Ὀδηγῶν Γεωργικῶν μηχανῶν, ὁργανώνει κάθε χρόνο μαθήματα τριμήνου διαρκείας συνήθως, ἀπὸ 20 ἐκπαιδευομένους ἡλικίας 17 - 21 ἐτῶν, προτιμωμένων τῶν Θεσσαλῶν κατόχων ἐλκυστήρων καὶ ἄλλων γεωργικῶν μηχανημάτων.

Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τμήματος αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης οἰκοτροφοί, ἀλλὰ καταβάλλουσιν 300 δραχ. μηνιαίως γιὰ τὰ ἐξοδα συντηρήσεως καὶ ἐκπαιδύσεως.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δύο Τμημάτων διδασκαλίας ἡ Ἀβερῳφείος Γεωργικὴ Σχολὴ ὁργανώνει κάθε χρόνο καὶ σχολεῖα βραχείας διαρκείας στὰ ὁποῖα γίνονται δεκτοὶ ἀγροτόπαιδες, ἀγροτονεάνιδες καὶ ἐνήλικες γεωργοί, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν γεωργικὲς γνώσεις ἢ νὰ βελτιώσουν αὐτὰ ποὺ ξέρουσιν πάνω σὲ διάφορα γεωργοκτηνοτροφικὰ θέματα, ὅπως Μελισσοκομία, Κτηνοτροφία - Πτηνοτροφία, Τυροκομία κ.λ.π.

Θὰ ἦταν σοβαρὴ παράλειψις, ἂν μέσα στοὺς συντελεστάς τῆς γεωργικῆς προόδου τῆς Θεσσαλίας, δὲν ἀνέφερα τὸ Ἰνστιτοῦτο Γεωργικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπ. Γεωργίας, ποὺ ἐγκατεστάθη λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Λάρισα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1933. Μὲ τὸν ἐπὶ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια ἐμπνευσμένο Διευθυντὴ του, τώρα Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴ Γεωργίας, κ. Δημ. Α. Πάνου, συνετέλεσε στὴν εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸ νέων ποικιλιῶν βελτιωμένων σπόρων καταλλήλων γιὰ τὰ ἐδάφη μας, στὴν διάδοσι τῆς καλλιιεργείας τῶν ψυχανθῶν, στὴν βελτίωσι τῶν βοσκοτόπων καὶ στὸ ἐνεργητικὸ του γενικώτερα ὅλη τὴν Ἑλλάδα, δραστηριοτήτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγροτικὴ Συνεταιριστικὴ κίνησι τῆς Θεσσαλίας, ποὺ συνετέλεσε σὲ μέγιστο βαθμὸ στὴν πρόοδο τῆς γεωργίας καὶ βελτίωσι τῆς θέσεως τοῦ Θεσσαλοῦ ἀγρότου θὰ ἐχρειάζετο τόμος ὁλόκληρος.

Εἶναι πασίγνωστο τὸ θαυμάσιον παράδειγμα τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν Ἀμπελακίων (1788 - 1811), ποὺ προϋπῆρξε καὶ τῆς συνεταιριστικῆς κινήσεως τῆς Ἀγγλίας.

Μετὰ τὴν προσάρτησιν καὶ συγκεκριμένως τὸν Νοέμβριον τοῦ 1900 ἰδρύθη ὁ πρῶτος γεωργικὸς συνεταιρισμὸς τὸ «Μετοχικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Ἀλμυροῦ», ποὺ ἀπετέλεσε ἀφετηρία καὶ ὑπόδειγμα γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ συνεταιριστικὴ κίνησι. Ἰδρυτὴς του ἦταν ὁ Νικόλ. Μιχόπουλος, δημοδιδάσκαλος Ἀλμυροῦ, καθοδηγηθεὶς ἀπὸ τὸν Δημ. Γρηγοριάδην, γεωπόνον, Δ/ντὴς τῆς Κασσαβετείου Σχολῆς Ἀϊδινίου.

Τὸ 1909 ἰδρύθηκε στὴν Καρδίτσα ὁ Γεωργικὸς Πεδινὸς Σύνδεσμος «πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς Γεωργίας» μὲ πρόεδρο τὸν Δημ. Μπούσδρα, τὸν γνωστὸ πρωτεργάτη τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως στὴν Θεσσαλία.

Σήμερα σ' ὅλη τὴν Θεσσαλία ὑπάρχουσιν πλῆθος γεωργικοί, κτηνοτροφικοί, δασικοὶ συνεταιρισμοί, ποὺ σὰν δευτέρη βαθμίδα ἔχουσιν Ἐνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, τὶς ἐξῆς:

1) Ἐνωσ. Γεωρ. Συν)σμῶν Ἀλμυροῦ	— Ἀλμυρὸς
2) » » » Βόλου	— Βόλος
3) » » » Ἐλασσόνος	— Ἐλασσών
4) » » » Καρδίτσης	— Καρδίτσα
5) » » » Λαρίσης	— Λάρισα
6) » » » Τρικάλων	— Τρίκαλα
7) » » » Φαρσάλων	— Φάρσαλα
8) » » » Καλαμπάκας	— Καλαμπάκα
9) » » » Πηλίου	— Βόλος
10) » Ἑλλ. Δασικ. » Ἀγρᾶφων	— Καρδίτσα
11) » » » Πίνδου	— Καλαμπάκα
12) » Συν)σμῶν Ἀγελαδοτρόφων Δυτικῆς Θεσσαλίας	— Τρίκαλα

Γεωργία

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας (ἀπογραφή 1933)61), τὸ σύνολο τῆς ἐκτάσεως τῆς Θεσσαλίας, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται σὲ 13.713.900 στρέμματα, εἶναι κατανεμημένο ὡς ἐξῆς ἀναλόγως μὲ τὴ χρησιμοποίησί του: (Βλ. πιν. 8).

Ἀντλήσις ἐκ τοῦ Πηνειοῦ δι' ἡλεκτρικῆς ἀντλίας.

Ἀπὸ τὴ γεωργικὴ γῆ τῆς Θεσσαλίας, πού, ὅπως βλέπομε στὸν ἀνωτέρω πίνακα, ἀνέρχεται σὲ 4.794.300 στρέμματα, τὴν μεγαλύτερην ἔκτασι καταλαμβάνουν τὰ σιτηρὰ (σιτάρι, κριθάρι, βρώμη, σίκαλις, ἀραβόσιτος) σὲ στρεμ. 2.701.177, μὲ συγκαλλιέργεια ἀραβόσιτου σὲ 52.012 στρέμματα (στοιχεῖα Δ)νσεως Μελετῶν τοῦ Ὑπ. Γεωργίας τοῦ ἔτους 1961).

Ἀπὸ τὰ διάφορα εἶδη καλλιέργειας σιτηρῶν, κατὰ πολὺ μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἔκτασις πού καλλιεργεῖται μὲ σιτάρι ἀνερχομένη σὲ 2.095.903 στρέμματα.

Πρὶν ἀπὸ τὸν τελευταῖο παγκόσμιον πόλεμον εἶχε παρατηρηθῇ ὕφεσις στὴν παραγωγικότητα τῶν σιτοπαραγωγῶν ἐδαφῶν τῆς Θεσσαλίας. Τὸ 1933 ἰδρύθη στὴν Λάρισαν ὁ Σταθμὸς Γεωργικῶν Ἐρευνῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ δρᾶσις εἶχε εὐνοϊκώτατα ἀποτελέσματα γιὰ τὴν γεωργία τῆς Θεσσαλίας. Ἡ παραγωγή αὐξήθηκε μὲ διάφορα μέτρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ἀζωτοεμπλουτισμὸς τῶν ἐδαφῶν μὲ τὴν καλλιέργεια κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν στοὺς κουρασμένους σιταγρούς. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ἄζωτο πού ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὰ ψυχανθῆ καὶ πλουτίζει τὸ ἐδάφος ἰσοδυναμεῖ πρὸς 10 κιλά περίπου ἀζωτούχων λιπασμάτων ἀνὰ στρέμμα.

Ἔτσι, μὲ ἓνα πρόχειρον ὑπολογισμὸν, βρίσκομε πὼς κάθε χρόνο ἡ Θεσσαλικὴ γεωργία ἐξοικονομεῖ 5.200 τόννους λιπάσματος, ἂν δεχθῶμε 520.000 τὰ στρέμματα τὰ καλλιεργούμενα μὲ ψυχανθῆ. Δηλαδή ἔχομε οἰκονομία 52 ἑκαμμυρίων δραχμῶν, ἂν λάβωμε ὡς τιμὴ λιπάσματος δρχ. 10 κατὰ κιλό.

Ἐπίσης αὐξήθηκε ἡ παραγωγή μὲ τὴν σπορὰ βελτιωμένων ποικιλιῶν σιτηρῶν. Τὸ 1951 εἰσήχθη στὴν σποροπαραγωγή ἡ βελτιωμένη ποικιλία σιτηρῶν μὲ τὸ ὄνομα «Θεσσαλία», πού θεωρεῖται ἀπὸ τὶς καλύτερες ποικιλίες σκληροῦ σίτου.

Τὴν διαφορὰ ἀποδόσεως τῶν βελτιωμένων ποικιλιῶν σπόρων ἀπὸ τὶς ἐγχώριες μὴ βελτιωμένες δείχνει τὸ ἑξῆς παράδειγμα, πού ἀναφέρει ὁ κ. Δ.Α. Πάνου, ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ὑπ. Γεωργίας σὲ ἄρθρο του. Κατὰ τὸ ἔτος 1941-42, εἰς τὴν Λαρισαϊκὴ πεδιάδα ὁ μὲν ὄψιμος ἐντόπιος βῆκος ἀπέδωσε 14,5 κιλά κατὰ στρέμμα ὁ δὲ βελτιωμένος βῆκος B122 ἀπέδωσε 101,4 κιλά κατὰ στρέμμα.

Παρὰ τὴν ἀπὸ αἰῶνων ἐφαρμοζομένη σιτοκαλλιέργεια στὴν Θεσσαλικὴ πεδιάδα, τὸ κλίμα καὶ τὸ ἐδάφος τῆς, κατὰ τοὺς εἰδικούς, εἶναι κατάλληλο γιὰ μεγάλη ποικιλία καλλιεργειῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐποχὴ τῆς ξηρασίας κρατᾷ ἐξῆς μῆνες. Μόνον μὲ τὴν ἐκτέλεσι τῶν ἀρδευτικῶν κλπ. ἔργων, πού θὰ ἐξασφαλίσουν νερὸ καὶ γιὰ τοὺς θερινούς μῆνες θὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἡ Θεσσαλία θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀλλάξῃ ριζικὰ τὶς καλλιέργειές τῆς.

Πάντως, τὸ Κράτος ἐπιδιώκει μὲ ἐπιδότησεις τὴν μετατροπὴ μέρους τῆς σιτοκαλλιέργειας καὶ οἱ Θεσσαλοὶ ἀγρότες ἀντιλαμβάνονται τὸ ὄφελος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴ πρὸς ἐντατικώτερη μορφή καλλιέργειας τοῦ ἐδάφους, ὅπως βαμβάκι, ζαχαροτεύτλων, καπνοῦ κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν καὶ προϊόντων λαχανοκομίας.

Γιὰ τὴν παράλληλα μὲ τὴν γεωργία, θὰ μπορέσῃ νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ ἡ κτηνοτροφία, πού σήμερα εἶναι δυὸ κλάδοι ἀνταγωνιζόμενοι. Καὶ ἀκόμη, θὰ ἰδρυθῶν γεωργικὲς βιομηχανίες ἐπεξεργασίας τῶν προϊόντων.

Τὸ 1961 τὰ βιομηχανικὰ φυτὰ (βαμβάκι, καπνὸς, ζαχαρότευτλα, σουσάμι κλπ.) κατελάμβαναν ἔκτασι 426.139 στρεμμάτων, τὰ ὅσπρια 180.687 στρεμ. τὰ λαχανικά (ντομάτες, κρεμμύδια, φασόλια, μελιτζάνες, σκόρδα κλπ.) 68.721 στρεμ., τὰ πεπονοειδῆ (πεπόνια, καρπούζια) 46.150 στρεμ., οἱ πατάτες (ἑαρινή, θερινή, φθινοπωρινή σπορά) 24.445 στρέμματα.

Τὰ κτηνοτροφικὰ ψυχανθῆ (βῆκος, ρόβι, λαθούρι κλπ.) κατεῖχαν ἔκτασιν 175.023 στρεμμάτων καὶ τὰ σανά (κριθῆς, βρώμης, βίκου, μηδικῆς) 406.222 στρέμματα.

Μὲ τὴν ἐπέκτασι τῶν ἀρδεύσεων θὰ ὑπάρξουν δυνατότητες ἐξαγωγῆς ὠρισμένων ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω εἶδη μὲ ἐλπίδες ἐπιτυχοῦς συναγωνισμοῦ τῶν ξένων ὁμοειδῶν στὰ πλαίσια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Ἡ ἀμπελοκομία, ἐλαιοκομία καὶ ὀπωροκομία ἔχουν πληγῇ τελευταίως ἀπὸ τὴν φυλλοξήρα, τοὺς παγετούς, τὶς ἀσθένειες καὶ τὴν ἔλλειψι ἀγορῶν. Γι' αὐτὸ γίνονται συνεχῶς προσπάθειες γιὰ ἐνίσχυσι αὐτῶν τῶν τόσο σημαντικῶν γιὰ τὴν Θεσσαλία κλάδων. Δημιουργοῦνται φυτώρια ἀμερικανικῶν ἀμπελῶν καὶ καταβάλλονται προσπάθειες ἀναμπελώσεως ὠρισμένων περιοχῶν, π.χ. στὸ Νεοχώρι Πηλίου

Ἐλατόδασος τῆς περιοχῆς Περτουλίου. Εἰς τὸ βάθος ὁ Κόζιακας

ἔγινε ὁμαδικὸς ἀμπελῶν 80 στρεμμάτων. Ἐπίσης σὲ εἰδικὰ φυτώρια (Ἀγροκήπιο Ἁγιάς) ἀναπτύσσονται ἐκλεκτὲς ποικιλίαι ὀπωροφόρων δένδρων, μήλων, ροδακίνων κλπ.) μεγαλυτέρας ἀποδόσεως καὶ καλυτέρας ποιότητος καρπῶν, τὰ ὅποια προωθοῦνται πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς γιὰ βελτίωσι τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος.

Ἀξιόλογη πηγὴ εἰσοδήματος γιὰ τοὺς Θεσσαλοὺς τοῦ

Πηλίου εἶναι ὡς γνωστὸν οἱ ἐλιές, ἀπὸ τῆς ὁποῖας γίνεται καὶ ἐξαγωγή, καὶ γιὰ τοὺς κατοίκους τῶν ὄρεινῶν γενικὰ περιοχῶν οἱ ξηροὶ καρποί, (κάστανα, καρύδια, ἀμύγδαλα, φουντούκια). Ἐπίσης ὁ Νομὸς Μαγνησίας ἔχει ἀξιόλογη παραγωγὴ ἐσπεριδοειδῶν.

Συνοψίζοντας, μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἡ Θεσσαλία εἶναι μία περιοχὴ εὐνοημένη ἀπὸ τὴ φύσι, ἀλλὰ ὄχι πλήρως ἀξιοποιημένη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Παρ' ὅλες τῆς κατὰ

ΠΙΝΑΞ 9

Ἐμφαίνων τὴν ἑκτασιν καὶ παραγωγὴν κατὰ τὸ 1961 διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων τῆς Θεσσαλίας

Καλλιεργούμενα εἶδη	Ν. Λαρίσης		Ν. Μαγνησίας		Ν. Τρικάλων		Ν. Καρδίτης		Συνολ. Θεσσαλ.	
	ἑκτασις στρεμ.	παραγ. τόννοι	ἑκτασις στρεμ.	παραγ. τόννοι	ἑκτασις στρεμ.	παραγ. τόννοι	ἑκτασις στρεμ.	παραγ. τόννοι	ἑκτασις στρεμ.	παραγ. τόννοι
Σιτηρὰ										
Σῖτος	1.158.890	198.357	239.300	40.434	264.330	46.115	433.383	80.661	2.095.903	365.567
Κριθὴ	299.100	44.509	72.500	10.691	106.576	13.986	179.110	28.241	657.286	97.427
Βρώμη										
Σίκαλις										
Ἀρ/σιτος ἀμιγῆς										
Ὀρυζα	40.210	2.653	21.000	1.811	64.100	3.580	55.377	3.948	180.687	11.992
Βρώσιμα ὀσπρία										
Φασόλια										
Κουκκιά										
Φακὴ										
Ρεβύθια										
Φάβα, Μπιζέλια										
Βιομηχ. φυτὰ										
Καπνὸς	25.782	2.630	2.000	100	4.400	400	10.570	852	42.752	3.982
Βαμβάκι (σύσπ.)	134.113	19.000	12.670	1.823	37.900	4.820	100.068	8.875	284.751	34.518
Σουσάμι	3.900	158	80	6	6.700	280	73.100	2.500	83.780	2.944
Ζαχαρότευτλα	6.126	9.600	—	—	3.100	8.020	4.460	14.170	13.686	31.790
Διάφορα	600	23	170	9	—	—	400	73	1.170	105
Γεώμηλα										
(Ἑαρινὰ, Θερινὰ) (Φθινοπωρινὰ)	14.668	10.810	4.000	3.750	4.880	4.170	1.897	2.075	25.445	20.805
Λαχανικὰ										
Ντομάτες, κρεμμύ- δια, σκόρδα, φα- σόλια, πιπεριές, μελιτζάνες, λά- χανα κλπ.	23.953	23.178	14.400	13.160	17.266	19.921	13.102	12.911	68.721	69.170
Κτηνοτροφικὰ ψυχανθῆ διὰ καρπὸν										
Βίκος, ρόβη, λα- θούρι, λούπινον, μπιζέλι	105.789	10.770	11.100	1.100	35.942	4.294	22.192	2.794	175.023	18.958
Σανὰ										
Κριθῆς, βρώμης, βίκου, λαθύρου κλπ.	164.191	56.000	40.000	13.700	84.125	56.187	117.906	54.575	406.222	180.462
Πεπονοειδῆ										
Πεπόνια, καρπούζια	19.100	20.100	300	300	12.100	16.500	14.650	19.540	46.150	56.440

ΠΙΝΑΞ 10

Έμφαίνων την παραγωγήν διαφόρων γεωργικῶν προϊόντων κατὰ τὸ 1961 ἐν Θεσσαλίᾳ.

Προϊόντα	Παραγωγή εἰς τόννους ἢ εἰς τεμάχια				Σύνολον Θεσσαλίας
	Ν. Λαρίσης	Ν. Μαγνησίας	Ν. Τρικάλων	Ν. Καρδίτσης	
Ἀμπελουργικά					
Ἐπιτραπέζιοι σταφυλαί	12.000	350	3.000	2.322	17.672
Σταφυλαί οἰνοποιίας	4.000	50	5.000	300	9.350
Γλεύκος	10.000	3.000	2.400	2.926	18.326
Ἐλαιοκομικά					
Ἐλαιον	300	4.200	—	—	4.500
Ἐλαῖαι βρώσιμοι	1.200	20.000	—	2	21.202
Νωπά & ξηρά φρούτα					
Ἀχλάδια	1.160	3.000	350	320	4.830
Μῆλα	5.250	14.000	1.000	500	20.750
Βερύκοκα	112	1.400	60	96	1.668
Ροδάκινα	340	1.500	70	38	1.948
Κεράσια	635	500	80	42	1.257
Κυδόνια	200	2.500	80	102	2.882
Κορόμηλα	300	200	150	506	1.156
Σῦκα νωπά & ξηρά	550	210	80	159	999
Δαμάσκηνα νωπά καὶ ξηρά	200	230	32	511	973
Διάφορα					
βύσσина					
ρόδια	27	80	84	16	207
μέσπιλα					
Ξηροὶ καρποὶ					
Ἀμύγδαλα	1.015	200	120	65	1.400
Καρύδια	370	50	200	53	673
Κάστανα	2.200	2.000	90	470	4.760
Φουντούκια	100	100	—	1	201
Ἐσπεριδοειδῆ					
Λεμόνια τεμ.	—	2.000.000	—	—	2.000.000
Πορτοκάλια »	—	10.000.000	—	—	10.000.000
Μανταρίνια »	—	200.000	—	—	200.000
Νεράντζια »	—	50.000	—	—	50.000

καιροὺς προσπάθειες ἢ θέσεις τῶν γεωργῶν τῆς Θεσσαλίας εἶναι κατὰ πολὺ χειροτέρα τῆς θέσεως ἄλλων γεωργῶν τῆς Ἑλλάδος, σύμφωνα μὲ τὶς ἀπόψεις τῶν εἰδικῶν. Τὸ ἀνεπαρκὲς κατὰ μέσον ὅρον εἰσόδημά των εἶναι ἀκόμη ἀνεπαρκέστερο στὶς ἡμιορεινὲς καὶ πρὸ παντὸς στὶς ὀρεινὲς περιοχὰς τῆς Θεσσαλίας, ὅπου σὲ ἐποχὲς σιτοδεΐας οἱ ὀρεινοὶ πληθυσμοὶ κυριολεκτικῶς λιμοκτονοῦν.

Οἱ πίνακες 9 καὶ 10 περιέχουν ἐν περιλήψει τὰ κυριώτερα

γεωργικά προϊόντα τῶν τεσσάρων Νομῶν τῆς Θεσσαλίας.

Κτηνοτροφία, σηροτροφία, μελισσοκομία

Στὴν πασίγνωστη γιὰ τὴν κτηνοτροφία τῆς Θεσσαλίας ὁ ἀριθμὸς ὠρισμένων ζώων ἄρχισε νὰ μειώνεται λόγῳ τῆς ἐντατικοποιήσεως τῆς γεωργίας ἀφ' ἐνὸς καὶ λόγῳ τῆς τεχνικῆς προόδου ἀφ' ἑτέρου.

Μὲ τὴν τεχνικὴ πρόοδο, ὠρισμένες ἐργασίες ὅπως ὀρ-

Λιβάνι παρὰ τὴν ὁδὸν Καρδίτσης – Τρικάλων

Θεσσαλικὴ ποιμενικὴ σκηνή

γωμα, αλώνισμα, μεταφορές κλπ. δέν γίνονται πιά με τὰ ζῶα «ἐλλέως», δηλ. βόδια, βουβάλια, ὄνους, ἡμιόνους, ἄλογα, ἀλλὰ με τρακτέρ, αὐτοκίνητα κλπ. Ἡ δὲ αὐξησις τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων στὴν πεδιάδα καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιέργειας περιορίζουν σιγά-σιγά τὴν ἔκτασι τῶν βοσκοτόπων καὶ μειώνουν τὸν ἀριθμὸ τῶν ζώων τῆς ποιμενικῆς κτηνοτροφίας.

Ἔτσι σήμερα ἡ Θεσσαλικὴ κτηνοτροφία εἶναι πιὸ πλουσία στὶς ὑπάρχειες τῶν γύρω βουνῶν καὶ στὰ ὄρεινά.

Ἀπὸ τὸν συνολικὸ ἀριθμὸ προβάτων κατὰ τὸ 1961 στὴν Θεσσαλία, ποὺ ἀνῆρχετο σὲ 1.600.000 περίπου, τὰ καθαρῶς ποιμενικὰ ἦσαν περίπου 1.000.000 τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἦσαν οἰκόσιτα ἢ ἡμιοκόσιτα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς αἰγες, ἀπὸ 503.000 ποὺ ἦσαν συνολικῶς, οἱ 300.000 περίπου ἦσαν καθαρῶς ποιμενικές.

Τὰ τελευταῖα χρόνια ἀναπτύσσεται γοργὰ στὴν Θεσσαλία ὁ κλάδος τῆς σταυλικῆς ἀγελαδοτροφίας γιὰ τὰ πολλὰ καὶ ἀξιόλογα πλεονεκτήματα ποὺ παρέχει στὸν ἀγρότη. Κατ' ἀρχὴν ὅλα τὰ προϊόντα τῆς ἀγελαδοτροφίας εἶναι πολύτιμα, τὸ γάλα, τὰ δέρματα, ἡ κόπρος. Δὲν ἔχει ἀνάγκη μεγάλων ἐκτάσεων, μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ σὲ πεδινὰ καὶ ὄρεινὰ καὶ γιὰ ἐργατικά χέρια μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ἀκόμη καὶ υπερῆλικες καὶ μικρὰ παιδιά.

Ὁ δὲ συνδυασμὸς καλλιέργειας κτηνοτροφικῶν φυτῶν, ὅπως κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν, καλαμποκιοῦ κλπ. καὶ ἡ χρησιμοποίησις γιὰ τροφή τῶν ζώων ὑποπροϊόντων τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας τοῦ βαμβάκιου καὶ τῶν ζαχαροτεύλων κάνουν τὴν ἀγελαδοτροφία μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες πηγὲς εἰσοδήματος. Στὴν Θεσσαλία ὑπάρχουν (στοιχεῖα 1961) περίπου 117.500 βόες καὶ ἀγελάδες.

Ἀπὸ αὐτὰ μόνον τὰ 8.760 εἶναι ξενικῶν βελτιωμένων φυλῶν, ποὺ ἡ ἀπόδοσις τῶν εἶναι πολὺ μεγαλύτερα.

Γιὰ τὴν βελτίωσι τῶν φυλῶν τῶν βοοειδῶν, τῶν αἰγοπροβάτων κλπ. τῆς Θεσσαλίας γίνονται πολλὲς προσπάθειες. Εἴτε εἰσάγονται ἀπ' εὐθείας βελτιωμένα θηλυκὰ ζῶα, εἴτε βελτιωμένα ἄρρενα ἀναπαραγωγῆς καὶ βελτιώνονται οἱ ἐγχώριες φυλὲς βαθμιαίως, ἡ λεγομένη ἀπορροφητικὴ διασταύρωσις.

Στὴν Καρδίτσα ὑπάρχει Σταθμὸς ἐπιβητόρων καθὼς καὶ κινητὰ συνεργεῖα τεχνητῆς γονιμοποιήσεως γιὰ τὴν ἀγελαδοτροφία.

Ἐπίσης ἡ Ν. Ἀγχίαλος εἶναι κέντρον ἀναπαραγωγῆς βελτιωμένων φυλῶν αἰγοπροβάτων.

Γιὰ τὴν προώθησι τῆς ἀγελαδοτροφίας τὸ κράτος ἔλαβεν ἐσχάτως τὰ ἑξῆς μέτρα: Σὲ μέρη ποὺ ὑπάρχουν ἐργοστάσια κατεργασίας τοῦ ἀγελαδινοῦ γάλακτος θὰ ἐπιδοτῇ τὸ γάλα ποὺ παραδίδεται στὸ ἐργοστάσιο μὲ 0,40 δρχ. κατὰ κιλό. Θὰ ἐπιδοτῇ ἐπίσης μὲ 2 δρχ. κατὰ κιλό τοὺς παραγωγοὺς ποὺ ἐκτρέφουν μόσχους βάρους ἄνω τῶν 300 κιλῶν. Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκοσίου προβατοτροφίας καὶ αἰγοτροφίας θὰ ἐπιδοτῇ μὲ 500 δρχ. ἐτησίως κάθε διατηρούμενον ἄρρεν βελτιωμένο ζῶο καὶ 200 δρχ. ἐτησίως διὰ τὶς πρότυπες ἐκτροφές προβάτων καὶ αἰγῶν. Οἱ ἐπιδοτήσεις αὐτὲς θὰ δίδωνται στοὺς γεωργοὺς ποὺ ἀποδεδειγμένως θὰ καλλιεργοῦν τὶς ἀπαραίτητες γιὰ τὴν διατροφή τῶν ζώων ζωοτροφές. Ἡ σημασία τῆς ἀγελαδοτροφίας γιὰ τὴν Θεσσαλία καὶ γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα φαίνεται ἂν ἀναλογισθῶμε ὅτι γιὰ εἰσαγωγὰς ζωοκομικῶν προϊόντων βοοειδῶν καὶ αἰγοπροβάτων (ζῶα ζῶντα ἢ κατεψυγμένα, γάλα, βούτυρο, τυριὰ) τὸ 1961 ἐπλήρωσε ἡ πατρίδα μας 37 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Κατὰ τὴν γνώμη δὲ τῶν εἰδικῶν, ἡ ἀγελαδοτροφία, σὲ ὠρισμένες πρόσφορες περιοχὲς ὅπως ἡ Θεσσαλία, μπορεῖ ὄχι μόνον νὰ δεκαπλασιασθῇ ἀλλὰ καὶ νὰ ἑκατονταπλασιασθῇ τὸ σημερινὸ ζωικὸ τῆς κεφάλαιο.

Πρὸς τὸ παρὸν οἱ συνθήκες ἐνσταυλισμοῦ τῶν ζώων στὴν Θεσσαλία εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνθυγιεινές καὶ σὲ πρωτόγονη κατάστασι. Οἱ δὲ βοσκότοποι, ὅσοι μένουν, παρουσιάζουν ἀξιολύπητη ἐμφάνισι λόγω τῆς υπερβοσκίσεως.

Στὸν τομέα αὐτὸν καταβάλλονται προσπάθειες ἀπὸ τὸ κράτος, τὴν Α.Τ.Ε. καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ τὴν προστασία καὶ βελτίωσι τῶν βοσκοτόπων, τὴν ἀνέγερσι σταύλων καὶ ποιμνιοστασιῶν καὶ τὸ σπουδαιότερον τὴν ἱδρύσιν ἐργοστασιῶν ἐπεξεργασίας τοῦ γάλακτος. Ἐπίσης φλέγοντα εἶναι τὰ θέματα ὑπάρξεως συγχρονισμένων σφαγείων, μονίμων ζωαγορῶν, ἐργοστασιῶν κτηνοτροφῶν, ἀλλαντοποιείων κλπ.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο γάλακτος ποὺ λειτουργεῖ στὸν Βόλο, ἐτελείωσε ἡ κατασκευὴ του καὶ πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ τὸ ἐργοστάσιο γάλακτος Τρικάλων γιὰ παρασκευὴ γάλακτος παστεριωμένου, ἐβαπορὲ καὶ τυροκόμησι. Τὸ ἐργοστάσιο, τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὁποῖου ἔχει Κοινοπραξία τῆς Α.Τ.Ε. καὶ τῆς Ἐνώσεως Ἀγελαδοτρόφων Δυτ. Θεσσαλίας, ἔχει ἐπιχορηγηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ Κράτος μὲ 30% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

Ἐπίσης πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ, ὡς προείπαμε, ἐργοστάσιο γάλακτος καὶ στὴν Λάρισα, μὲ πιθανὸν φορὰ τὴν Ἐνωσιν Γεωργικῶν Συν)σμῶν Λαρίσης, τὸ ὁποῖον ἐπίσης θὰ ἐπιδοτηθῇ ἀναλόγως ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1960 λειτουργεῖ στὴν Καλαμπάκα τυροκομεῖο γιὰ κασέρια καὶ ἀξιόλογο, μετὰξὺ τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων τυροκομείων, εἶναι τὸ τῆς Γαβριανῆς Ἀλμυροῦ.

Ἀξιόλογοι κλάδοι μὲ εὐρεῖα προοπτικὴ εἶναι ἐπίσης ἡ πτηνοτροφία καὶ ἡ χοιροτροφία τῆς Θεσσαλίας ποὺ συνεχῶς ἀναπτύσσονται. Τὰ πουλερικά τῆς Θεσσαλίας (1961) ὑπολογίζονται σὲ 1.683.500 περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων 1.419.500 ὄρνιθες, 143.500 ἰνδιάνοι καὶ τὰ ὑπόλοιπα πάπιες, χήνες κλπ.

Ἀπὸ τὸν συνολικὸν ἀριθμὸ χοίρων τῆς Θεσσαλίας, ποὺ ἀνέρχεται σὲ 69.000 περίπου, οἱ 58.000 προορίζονται γιὰ πάχυνσι καὶ οἱ ὑπόλοιποι γιὰ ἀναπαραγωγή.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1959 παρατηρεῖται ἀναζωπύρησις τῆς σηροτροφίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἀντίκτυπο καὶ στὶς κουκουλοτρόφες περιοχὲς τῆς Θεσσαλίας κυρίως τὴν Ἀγιά καὶ τὸν Τύρναβο.

Ἐνῶ τὸ 1938 ἡ παραγωγή κουκουλιῶν Θεσσαλίας ἦτο 453 τόννοι, τὰ τελευταῖα χρόνια εἶχε πολὺ μειωθῇ λόγω τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν τεχνητῶν ἰνῶν. Τώρα τελευταῖα, λόγω αὐξήσεως τῆς ζητήσεως καὶ ὑψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ χλωροῦ κουκουλιοῦ, εἰς περίπου 40 δρχ. κατὰ κιλὸν γιὰ τὴν Θεσσαλικὴν ποιότητα, κρίνεται καὶ πάλι συμφέρουσα ἡ ἐκτροφή κουκουλιῶν. Ὑπολογίζεται πὼς μὲ τὶς Γιαπωνέζικες φυλὲς πολυϋβριδίων μεταξοσκωλήκων τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα τοῦ ἐκτροφέως κατὰ στρέμμα μορεοκαλλιέργειας ἀνέρχεται σὲ 8.000 δραχ. καὶ αὐτὸ μόνον μὲ ἀπασχόλησιν ἑνὸς μηνὸς τὸ χρόνο γιὰ τοὺς μεταξοσκώληκες. Διότι ἡ ἀπόδοσις τῶν κουκουλιῶν εἶναι μεγάλη. Ἐνῶ προπολεμικῶς ἐχρειάζοντο 13 περίπου κιλά κουκουλίων γιὰ 1 κιλό ὠμῆς μετάξης, σήμερα ἀρκοῦν 6,5-7 κιλά γιὰ τὴν ἴδια ποσότητα μετάξης.

Τὸ 1961 ὑπῆρχαν στὸν νομὸ Λαρίσης 740 ἐκτροφεῖς μεταξοσκωλήκων, ἡ δὲ παραγωγή ἔφθανε τοὺς 60 τόννους χλωρῶν κουκουλιῶν.

Ἀνάπτυξιν ἐπίσης μπορεῖ νὰ πάρῃ καὶ ἡ μελισσοτροφία τῆς Θεσσαλίας μὲ τὴν βελτίωσι τῶν κυψελῶν καὶ τὴν τυποποίησιν τοῦ προϊόντος.

Οἱ πίνακες 11 καὶ 12 περιλαμβάνουν τὸ ζωοκομικὸ κεφάλαιο καὶ τὴν παραγωγή ζωοκομικῶν προϊόντων στὴν Θεσσαλία κατὰ τὸ 1961.

ΠΙΝΑΞ 11

Είδη και αριθμός ζωϊκού κεφαλαίου Θεσσαλίας κατά το 1961

Είδη ζώων	Νομοί				Σύνολον Θεσσαλίας
	Λαρίσης	Μαγνησίας	Τρικάλων	Καρδίτσης	
Ίπποι	17.271	8.065	10.500	16.650	52.486
Όνοι	16.738	5.917	9.000	16.893	48.548
Ήμιονοι	7.878	6.013	4.500	3.747	22.138
Βούβαλοι	66	—	1.100	1.552	2.718
Βόες-΄Αγελάδες	30.032	6.416	32.000	48.891	117.339
Πρόβατα	750.416	193.500	390.000	304.500	1.638.416
Αίγες	179.464	139.800	105.000	78.700	502.964
Χοίροι	22.877	8.250	16.500	21.247	68.874
Πτηνά (όρνιθες, ινδιάνοι, πάπιες, χήνες)	563.572	297.000	270.000	553.000	1.683.572
Κόνικλοι	15.350	15.450	6.800	9.270	46.870
Κυψέλαι	21.902	9.900	18.194	25.000	74.996

ΠΙΝΑΞ 12

Τα ζωοκομικά προϊόντα της Θεσσαλίας κατά το 1961 εις τόννους

Είδη εις τόννους	Νομοί				Σύνολον Θεσσαλίας
	Λαρίσης	Μαγνησίας	Τρικάλων	Καρδίτσης	
Κρέας(βοοειδών,προβάτων κλπ.)	8.099	2.290	6.055	6.719	23.163
Δέρματα ακατέργαστα	441	230	276	281	1.228
Γάλα νωπό	11.905	4.200	7.400	11.476	34.981
Βούτυρο νωπό	262	190	95	98	645
Βούτυρο μαγειρικής	330	70	305	160	865
Τυρός μαλακός	1.944,7	1.710	1.826	1.981	7.461,7
Τυρός σκληρός	2.541,5	315	1.354	266	4.476,5
Μυζήθρα ξηρή	—	2	90	23	115
Έριον προβάτων	668	200	430	299	1.597
Τρίχες αιγών	44,4	50	35	41	170,4
Μέλι	100,5	45	120	230	495,5
Κηρός	39	1,8	5	21	31,7
Αυγά*	1.343,4	915,2	1.020,4	1.497,6	4.776,6
Χλωρά κουκούλια	60				60

*Για την μετατροπή των αυγών σε κιλά ελήφθη υπ' όψιν μέσο βάρος αυγού 52 γραμμάρια.

Βοηθήματα:

΄Από τα διάφορα βοηθήματα, στα όποια ανατρέξαμε για την μόρφωσι γνώμης και συλλογή στοιχείων, αναφέρομε τα κατωτέρω:

- 1) Δ. Κ. Τσοποτοῦ : Γεωργικαὶ σελίδες τῆς Θεσσαλικῆς ἱστορίας, 1914.
- 2) ΄Ι. Παλαιολόγου : Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις πενταετοῦς Προγράμματος ΄Εγγειοβελτιωτικῶν Ἔργων, 1959.
- 3) Δ. ΄Αθ. Πάνου : ΄Ελληνικὴ γεωπονικὴ, 1960.
- 4) L. Zorzi : Μελέτη ἐπὶ τῆς ὑδρογεωργίας τῶν ὑπογείων ὑδάτων τῆς πεδιάδος Θεσσαλίας, 1961.
- 5) Χρ. Εὐελπίδη : ΄Η ἄρδευσις τῆς Θεσσαλικῆς Πεδιάδος καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα γεωργικά, οἰκονομικά καὶ κοινωνικά προβλήματα. «΄Αγροτικὴ Οἰκονομία», Ὁκτ. Δεκ. 1961.

6) Διάφορα ἄρθρα εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά.

7) Στοιχεῖα τῶν διαφόρων ΄Υπηρεσιῶν τοῦ ΄Υπ. Γεωργίας, τῆς ΄Εθνικῆς Στατιστικῆς ΄Υπηρεσίας, τῆς Α.Τ.Ε., τοῦ Ο.Β.Α. κλπ.

Φωτογραφίες

- No 1 - 5 Θέματα ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων (Προσεφέρθησαν ἀπὸ τὸν κ. Λεων. Μήλιο, Δ)ντὴν Β΄ Περιφ. Δ)νσεως Ε.Β. Βόλον).
- No 6 - 12 Θέματα ἀγροτικά καὶ ἐγγειοβελτιωτικά μὲ χρησιμοποίησι ρεύματος Δ.Ε.Η. (Προσεφέρθησαν ἀπὸ τὴν Δ.Ε.Η.)
- No 13 - 16 Καλλιτεχνικὲς φωτογραφίαις ὄρεινῶν τοπίων καὶ σκηνῶν. (Προσεφέρθησαν ἀπὸ τὸν κ. Χ. ΄Αραβαντινόν, ὑπάλληλον ΄Υπ. Γεωργίας).
- No 17 Λειβάδι στὸ δρόμο Καρδίτσης - Τρικάλων. (Α. Ζαχαρία).

ΦΩΚΙΩΝ ΚΟΠΑΝΑΡΗΣ

Έγεννήθη κατά τὸ ἔτος 1882 εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἡ καταγωγή του ὅμως εἶναι θεσσαλική, (ἐκ Μακρυνίτης τοῦ Πηλίου). Ἐσπούδασε τὴν Ἱατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, Γκράιφσβαλντ καὶ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Τροπικῶν νόσων τοῦ Ἀμβούργου. Διετέλεσε Διευθυντὴς Δημοσίας Ὑγείας Μακεδονίας κατὰ τὰ ἔτη 1914-1924, Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιδημιολογικοῦ Τμήματος Βορείου Συγκροτήματος τῆς Στρατιάς Μ. Ἀσίας κατὰ τὰ ἔτη 1921-1922. Διευθυντὴς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κατὰ τὰ ἔτη 1924-1939 καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κατὰ τὰ ἔτη 1939-1949. Ὡσαύτως διετέλεσε τακτικὸν μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου. Ἐλαβε μέρος εἰς πλείστα συνέδρια Ὑγείας τοῦ Ἐξωτερικοῦ τὰ ἔτη 1928, 1929, 1931 καὶ 1946. Ἐδημοσίευσε τὸ ἔργον του: «Ἡ δημοσία ὑγεία ἐν Ἑλλάδι» κατὰ τὸ ἔτος 1933 ὅπως ἐπίσης καὶ πλείστα ἄρθρα καὶ μελέτας.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ

Έγεννήθη ἐν Μπουκοβίτση Ἀγράφων τὸ 1912. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἐκ τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς Ἰωαννίνων, εἰσήχθη εἰς Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἶτα δὲ διαρίσθη τοπογράφος Ὑπουργείου Γεωργίας ὅπου ἐπὶ ἔτη ὑπηρετήσε καὶ εἰς Λάρισαν, Ἐλασσόνα, Τρίκαλα, Καρδίτσαν καὶ Καλαμπάκαν, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὴν στοργὴν καὶ ἀντικειμενικότητα κατὰ τὴν διανομὴν τῶν Γεωργικῶν κλήρων ὑπὲρ τῶν ἀκτημόνων ἀγροτῶν. Ἐν ἔτει 1947 μετετάγη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, προαχθεὶς εἰς Τμηματάρχην Α' τάξεως καὶ εἰς Ἐπιθεωρητὴν ἐνθα καὶ ὑπηρετεῖ. Οἱ ἔλεγχοι καὶ τὰ πορίσματά του σοβαρῶς ὠφέλησαν τὸ Δημόσιον, καὶ ἐπηνέβησαν παρὰ τῶν ἀρμολίων. Ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς Κ. Βαρβαρέσος τοῦ ἔγραφεν: «Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ αὐταπάρνησιν καὶ ἀνώτερα ἰδανικά σάν καὶ σᾶς, ἔχομεν πᾶν δικαίωμα νὰ ἐλπίσωμεν εἰς τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους μας».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΥΤΣΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη ἐν Βόλῳ τὸ ἔτος 1907, ἐτελείωσε τὸ Γυμνάσιον εἰς Βόλον καὶ νομικὰς καὶ οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιστήμας εἰς τὸ Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Δικηγόρος ἐν Βόλῳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 μέχρι 1955 διακριθεὶς εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν δράσιν του ἐν Βόλῳ. Ἐκ τῶν πρωτεργατῶν κάθε πνευματικῆς κινήσεως. Πρόεδρος καὶ διοικητικὸς σύμβουλος τῶν περισσοτέρων σωματείων καὶ συλλόγων τῆς πόλεώς του. Ἀπὸ τοῦ 1955 συμβολαιογράφος ἐν Ἀθήναις.

ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ ΕΚΛΕ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΚΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Μεγάλο Παζαράκι τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἐν Καρδίτῃ ἐγκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἐνθα ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τυχὼν δὲ πτυχίου Νομικῆς ἐγένετο ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Διετέλεσεν ἰδιαιτέρος Γραμματεὺς τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Σπύρου Ταλιαδούρου. Σήμερον ἀσκεῖ εὐδοκίμως τὴν δικηγορίαν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934. Ἀνέπτυξε ποικίλην δραστηριότητα εἰς τὸν κοινωνικόν, τὸ πολιτικόν καὶ ἐπιστημονικόν τομέα. Διετέλεσε Νομάρχης Τρικάλων κατὰ τὰ ἔτη 1946-1949, ἐπιλύσας διάφορα ζητήματα, τῆς ἀρμοδιότητός του καὶ ἐπιδείξας κατανόησιν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ. Διετέλεσε Διευθυντὴς Γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Στεφανοπούλου. Κατὰ τὰ ἔτη 1925-55, μετέσχε πολλῶν ἀποστολῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Σοφοκλέους Κεραμίδα· ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ τὸ 1915. Μετὰ εὐδόκιμον φοίτησιν εἰς τὸ Γυμνάσιον Βόλου, ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Κατόπιν ἐνετάχθη εἰς τὸ δικαστικὸν σῶμα καὶ διωρίσθη Εἰρηνοδίκης, ἀσκήσας ἐπὶ ἔτη μετὰ μεγάλου ζήλου τὸ λειτουργημὰ του, ἀφωσιωμένος εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Θέμιδος. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 μέχρι σήμερον τυγχάνει Συμβολαιογράφος ἐν Λαρίσῃ, ἐκτιμώμενος ὑπὸ πάντων τῶν συμπολιτῶν του.

ΚΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ τὴν 30 Ἰουνίου 1893. Τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἔκαμεν ἐν Βόλῳ καὶ εἰς τὴν ἐν Σμύρνῃ ἀγγλικὴν σχολὴν Μπάξιρ. Εἶτα ἐξηκολούθησε τὰς σπουδὰς τοῦ ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας ὅπου ἔλαβε τὸ πτυχεῖον τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἀκολούθως τὸ δίπλωμα Cum Laude τοῦ διδάκτορος τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Ἐπανακάμψας διωρίσθη εἰς τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον τὸ 1946. Τὸ 1941 ἐστρατεύθη ὡς ἐφεδρος λοχαγός. Ἀπεχώρησε τὸν Ἰούνιον τοῦ 1955 τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκτοτε, ἐξηκολούθησε νὰ παρέχῃ τὰς ἐπιστημονικὰς του ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρῶτον σύγγραμμά του «Ἡ Ἐξωτερικὴ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος» ἐδημοσιεύθη τὸ ἔτος 1933. Ἐκτοτε ἠκολούθησαν περὶ τὰς δώδεκα πραγματεῖαι ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ διάφορα ἄρθρα εἰς περιοδικὰ καὶ ἡμερησίας.

